

MOIRA-NIEUWS

Onregelmatig versijjnend clubblad onder eindredactie van het bestuur

Oktober 2020 – Jaargang 37 – Nr. 56

Moira naar nieuw biljartlokaal in Nijmegen...

... en afscheid van Café Waalzicht in Lent

COLOFON

Biljartvereniging NBV Moira

Oprichtingsdatum: 1 juni 1971

Datum toetreding KNBB: 8 juli 1971

Verenigingsblad:

Moira-Nieuws (vanaf 1983)

Jubileum-Nr. Moira-Nieuws

t.g.v. het 25-jarig bestaan (juni 1996)

Bestuur:

André Meijer

Gerard Brans

Peter Verhoeven (t/m seizoen 2019-2020)

www.bvmoira.nl

info@bvmoira.nl

Ere-leden:

Gerard Samson

Jan Schaepkens

Ad Frik

André Meijer

Leden van verdienste:

André Meijer

Piet Nillissen (†)

Theo Wetenkamp (†) 8-1-1997)

Ridder in de Orde van de

Moira-Leeuwen:

Gerard Brans

Lokaliteiten:

Café Samson (1971-1992)

Café La Zambomba (1992-2011)

Café Waalzicht (2011-2020)

Jan Massinkhal (2020-)

Aan dit nummer werkten mee:

Hans Spaans (lay-out; eindredactie)

Frans Lauret (redactie en interview;

met dank aan Carla); Gerard

Hutting en interviews; André

Meijer, Gerard Brans, Eddy en Peter

Verhoeven, Jean Verbeet, Ad Frik,

Hans Roeven, Coen van der

Zouwen en Harry Reinink.

Café Samson 1971-1992

Café La Zambomba 1992-2011

Café Waalzicht 2011-2020

Jan Massinkhal 2020-

Inhoud:	Pagina:
Van de voorzitter	4
Beste Moira-leden. Afscheid van Eddy en Peter Verhoeven	5
En toen kwam Corona, sportkalender in de prullenbak, geen biljarten	6-7
Mijn herinnering aan Waalzicht, twee bijzondere prestaties, door Hans Spaans	8
Terugblik Jean Verbeet aan de periode bij Waalzicht	9
Café Waalzicht, hoera vanaf 1 juni weer open	10
Beetje perspectief voor Waalzicht, artikel in Lentse Lucht, juli-nummer	11
Afscheid Café Waalzicht definitief, nog wat trainingspartijtjes en dan de laatste ronde	12
Interview met Ad Frik, door Frans Lauret (deel 1)	13-14
Interview met Ad Frik (deel 2)	15-28
Biljarten "Uit de Kunst" door Gerard Brans en biljartkunst van Elzo Dibbets	29
Seizoen van uitersten, een bijdrage van Gerard Hutting	30
Afscheid van Waalzicht (deel 1) interview met Hans Roeven, door Gerard Hutting	31-33
"Trots dat ik het geprobeerd heb" (deel 2) met Coen van der Zouwen, door Gerard Hutting	34-38
Ontmoeting met een toprenner, door Harry Reinink	39
Een Griek uit verre landen, een gedicht door Harry Reinink ingezonden	40
Herhaalde oproep: Vermist, het biljartschilderij "Van Haasteren".	40
Biljartgeschiedenis Nijmegen 19 ^e eeuw, verzameld door wijlen Sjaak Rutten op www.noviomagus.nl ,	40
Grote biljartverzameling en curiosa van Sjaak in 2016 geschonken aan het Biljartmuseum in Wenen	41
Seizoenstart 2020-2021 3bdn.team tegen Waalzicht (bij 3Sprong) en nieuwe persconferentie.....	42
Terugblik in foto's van de Moira-jaren bij Waalzicht, periode 2011-2020	43-54
Cartoons Hans Spaans, met als thema Corona, eerder verschenen in Lentse Lucht	54-55
Achterop: Een redelijk alternatief voor biljarters: buiten spelen, op 1,5 meter afstand.....	56

Contributieverhoging seizoen 2020-2021

Vanwege de bijzondere financiële consequenties voor de verhuizing naar de Jan Massinkhal is de contributie voor dit seizoen verhoogd van € 70,- tot € 130,00.

De ere-leden hoeven geen contributie te betalen.

Indien u deelneemt aan de PK dan is de inschrijving €8,00 per spelsoort.

Aanschaf blouse € 58,-, Vestje € 67,- en borduren embleem € 8,-

Omdat het Moira-Nieuws dit jaar later verschijnt,
is de oproep aan de leden tot betaling van de contributie reeds geschied.

We gaan er van uit dat alle leden
de contributie inmiddels hebben voldaan.

Staat u niet in het krijt?

Namens de Biljartvereniging Moira, hartelijk dank.

Van de Voorzitter

De stamtafel

Deze keer een speciale editie van ons Moira-Nieuws. Op verzoek van de redacteurs, overigens geheel terecht, in het teken van ons "oude café Waalzicht". Wat is er in die tijd allemaal gebeurd? Waar gaat het naar toe? Zo maar gedachtenspels, die bij mij binnen komen op het moment van dit schrijven.

In de roerige tijden van 2011 werd het toenmalige bestuur voor een dilemma geplaatst; het dilemma van een gedwongen verhuizing. Wat bleek de toen gemaakte keuze een gouden greep te zijn. Hans Roeven heeft ons met open armen ontvangen en er alles aan gedaan om het de biljartvereniging naar hun zin te maken; Dat is helemaal gelukt. Alleen al de gedachte aan de interne verhuizing van alle drie de kleine biljarts naar de grote zaal, de extra twee grote tafels die bij geplaatst werden, ons 40 jarig jubileum met 'casino royal' en de vuurspuugster en de velen nieuwjaarsrecepties die een teken van saamhorigheid waren, mede ondersteund door Hans en later Coen. Onze tijd in café Waalzicht was wat dat betreft geweldig te noemen.

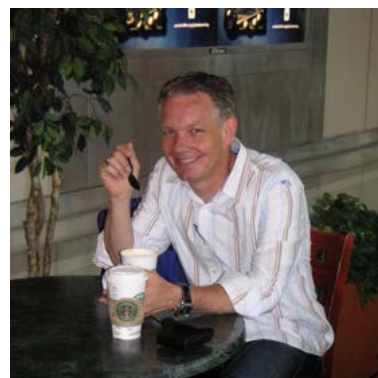
Maar..... om weer roerige tijden voor te zijn, besloot het bestuur zijn vleugels uit te slaan en een zekerdere toekomst voor ons cluppie te waarborgen. Jullie kennen het gehele proces

richting verhuizing naar de JMH. Ik ben ervan overtuigd, dat we als Moira hier ook weer onze draai gaan vinden. Laten we er met zijn allen de schouders onder zetten om de JMH tot ons thuis te maken. Het plaatje linksboven symboliseert de gezelligheid, die wij als bestuur ambiëren. In niet corona tijden gaan we deze stamtafel gebruiken om te bomen over de missers, de ketsen, het geluk, de pech; allen items die we willen belichten in onze mooie biljartsport. De stamtafel is hiervoor zeer geschikt.

De eerste competitiewedstrijd in de JMH

Ik wil dit voorwoord afsluiten met een grote buiging richting Hans, Cor en Coen. Deze drie hebben zo'n negen jaar lang ervoor gezorgd dat we als biljartvereniging onze biljartsport konden beoefenen. Zij zorgden voor een geweldige accommodatie, een hapje en drankje op zijn tijd. Zonder hun inzet hadden we als vereniging niet kunnen groeien en niet kunnen ontwikkelen. Ik vraag me soms ook wel af, waar we als vereniging zouden staan als,..... Hans, Cor en Coen ik wil jullie drie als voorzitter van de vereniging bedanken voor jullie bijdragen op wat voor een manier dan maar ook, aan onze verenigingsleven in café Waalzicht.

André Meijer, 18-9-2020

Beste Moira leden

Graag willen we nog een woordje doen in het Moira blad.

Afgelopen seizoen had een rare afloop ivm de coronatijd, en eigenlijk hadden wij dit seizoen mooi willen afsluiten zowel in de 3e divisie driebanden en in de A competitie. We stonden er goed voor om in de A competitie kampioen te gaan worden maar helaas heeft de corona een abrupt einde gemaakt aan het seizoen.

De beslissing van Eddy om bij Moira te gaan stoppen kwam niet uit de lucht vallen maar had te maken met een verhuizing naar Arcen. Na wat navraag door Peter om bij 2 verenigingen te gaan biljarten in een divisie team kwam er snel een antwoord dat dit niet mogelijk is. De keuze om samen met Eddy in een team te blijven biljarten was niet moeilijk. Het is voor ons beide zeker geen makkelijke keuze geweest omdat we gewoon weg een gezellig team hadden bij de 3^e divisie en de A klasse. Naast de gezelligheid was er de strijd om voor elke punt te gaan knokken hier kwam voor een ieder de serieuze kant naar boven. De humor in het team was goed en de menige autoriteiten op “onze achterbank” zullen we nooit vergeten.

Een hoogtepunt was zeker ook in 2017 het NK in de A klasse in Den Haag waar we uiteindelijk een bronzen medaille wisten te bemachtigen.

Een dankwoord gaat van ons uit naar teamleden van driebanden groot, André, Winfried, Joep, Theo.

Naast het teamverband hebben we ook persoonlijke hoogtepunten mogen meemaken onder de naam van Moira, beide Nederlands Kampioen! En Eddy heeft op verschillende eindrondes gestaan zowel op de grote als kleine tafel.

Met het clubkampioenschap organiseren hadden we al veel voorpret zeker met de “kikkertjes” en we denken aan de positieve geluiden te horen dat het goed ontvangen werd, men kwam samen en er werd veel gelachen en dat moest precies de insteek zijn.

We zijn van mening dat het een eer was om onder de naam van Moira gespeeld te hebben alle mooie jaren en gaan nu onze strijd aan in het district Venlo bij vereniging Abc 't Töpke. We wensen de vereniging en al zijn leden een mooie toekomst in een nieuwe accommodatie en we gaan elkaar daar zeker een keer zien want wij gaan zeker een keer langs komen... euh niet alleen langs want we komen dan ook even binnenlopen.

Succes voor het nieuwe seizoen iedereen.

Vriendelijke groet,
Eddy en Peter Verhoeven, 13 juli 2020

En toen kwam Corona...

Het lijkt al een eeuwigheid geleden dat er op woensdag 11 maart een bericht op de app voorbij kwam dat **“alle wedstrijden, competities & toernooien onder auspiciën KNBB stilgelegd. Geldt voor het hele land en t/m 18 maart.** “ Maandag 9 maart hadden we met Moira 13 nog een bandstoot-wedstrijd gespeeld in Huissen tegen De Kuul (21-27 winst) en ook nog handen geschud, het gebeurde spontaan terwijl we dat die week ervoor (driebanden Luctor uit) niet meer deden. Donderdag 13 maart zijn we met een aantal biljarters nog even bij elkaar gekomen bij Café Waalzicht daarna moesten de Cafés dicht.

Niet lang daarna werden er strengere maatregelen afgekondigd en werd de datum telkens opgeschoven naar 31 maart en 1 juni. En op 2 april kwam het definitieve besluit dat alle competities, van hoog tot laag van libre tot kader tot driebanden, voor dit lopende seizoen 2019-2020 zijn beëindigd. Allereerst reageerden we nogal lacherig met ludieke foto's en filmpjes waarin de WC-rollen een hoofdrol vertolkten, maar naarmate het langer duurde bleek de ernst van de pandemie en moesten we allemaal ervaren wat het betekent als je zoveel mogelijk thuis moet blijven. De vroeg geboekte vakantie naar Engeland ging niet door en ook alle sportwedstrijden werden afgelast, zoals de voetbalcompetitie, het EK, de Olympische Spelen en ook geen wielervedstrijden.

Mark Rutte spreekt het volk toe: “WC-rollen hamsteren, dat doe je toch niet...!!!”

De sportkalender kon in de prullenbak, de biljartwedstrijden ook

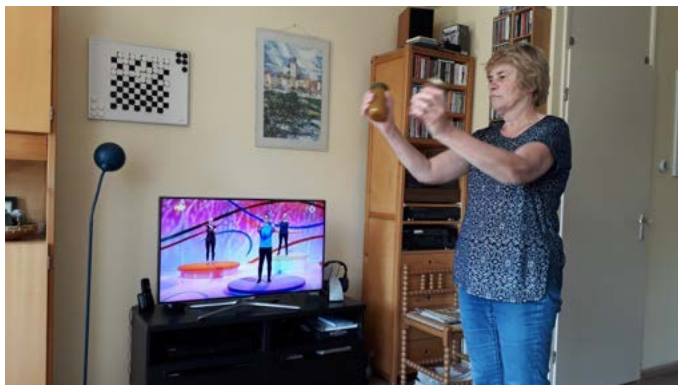
Op 13 april appte ik mijn teamgenoten van driebanden: Vandaag staat DLS 3-Moira 3 op het programma: *Geen verre reis naar Café Oomen in Groesbeek, geen voetbal op TV op de achtergrond, geen last van de kou, geen luidruchtige volksmuziek, geen herrie aan de bar, geen matige koffie, geen chaotische arbitrage met eindeloze naamsverwisselingen en een achterlopend scorebord, geen Groesbeekse handdruk na een gewonnen wedstrijd. Jongens toen was geluk nog heel gewoon...*

Oude sportbeelden, lezen, bewegen en een pub-quiz

Maar in crisistijd wordt men creatief en werden er op TV oude sportbeelden vertoond, best aardig om terug te kijken. En nu eindelijk tijd voor andere hobby's zoals boekenlezen. Ik had geen beter moment kunnen uitkiezen om De Pest van Albert Camus eens te lezen. Heel herkenbaar in deze bijzondere tijd. En het hoogtepunt in de eerste 10 weken lockdown was wel de wekelijkse on-line pub-quiz, maar liefst 10 keer, met veel enthousiasme georganiseerd door onze schoondochter Lisa en zoon Sander. Via Zoom speelden we soms met 16 personen, familie en vrienden. Agnes en Hans later "Team Haagbeukjes" bungelde meestal op de laatste plaats, maar meedoen was belangrijker dan winnen, zeker in Coronatijd. Voor een oud-collega 80 jaar en slecht ter been doe ik sinds maart elke 4 weken de boodschappen. En om een beetje in conditie te blijven, volgden we dagelijks Nederland in Beweging, waar de jampotjes met zelfgemaakt jam van Agnes als gewichten fungeerden.

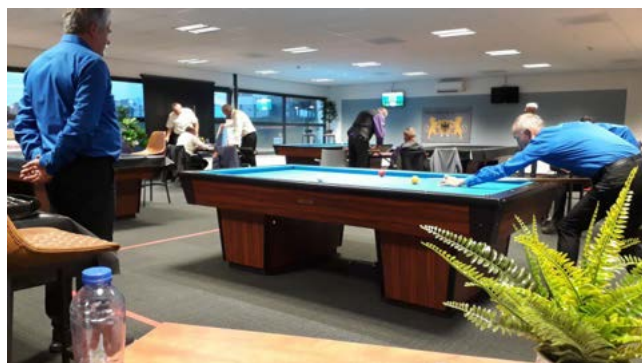
Pub-quiz voor gevorderden...

Nederland in beweging, de Haagbeukjes in Lent doen mee

Verhuisplan Moira

Ondertussen speelde op de achtergrond allerlei biljartzaken. Het bestuur van Moira zag geen toekomst meer bij Waalzicht en kwam met een Verhuisplan. Ik was een van de leden die van te voren commentaar mocht leveren. Het was een onrustige periode van communiceren, mede door het ontbreken van een Algemene Leden Vergadering en een chaotische stemmingsprocedure. Voor mij een reden om tegen het verhuisplan te stemmen. Juist in deze onzekere tijden vind ik dat je meer samen moet optrekken met andere biljartclubs. Ik had liever gezien dat meerdere biljartclubs bij dit grote project betrokken zouden worden. Maar het resultaat mag er zijn, het bestuur en betrokkenen hebben erg hun best gedaan. Ik ga het zien of ik me in de JMH thuis ga voelen, de tijd zal het leren.

Onze eerste thuiswedstrijd met het driebandenteam in de JMH was voor mij geen succes. Ik speelde een draak van een wedstrijd.

Maar Harry speelde een geweldige partij (21 car. in 29 brtn. 0.724).

Hans Spaans

Mijn herinnering aan de periode Waalzicht 2011-2020

Als ik terugdenk aan deze periode springen er twee gebeurtenissen voor mij uit.

De Onderlinge van 2014

In dit jaar werd ik Clubkampioen van Moira door Jan Damen en Harry Reinink te verslaan. Tegen Jan Damen een spannende driebandenpartij waar ik een serie van 8 produceerde. En in de Finale winst op Harry Reinink, drievoudig Clubkampioen, die zijn titel van 2013 verdedigde. Ik had niet meer gedacht dat het me toch nog een keer zou lukken om Clubkampioen te worden.

Al vele jaren geleden in 1988 toen ik nog maar net een paar jaar lid van Moira was en we nog bij Café Samson speelden was ik in de Clubfinale verslagen door Hans Beck. Dat bleef mijn beste prestatie in de geschiedenis van de Onderlinge. In mijn herinnering had ik die wedstrijd toen last van een soort hongerklop, de spanning werd me toen iets te machtig en kon het karwei toen niet afmaken. Hans Beck speelde zijn eigen vertrouwde spel en werd Clubkampioen. Ik voelde me jarenlang een soort Pou Pou, de eeuwige tweede, maar naarmate de jaren vorderden verdween dat gevoel en had ik er vrede mee. Als je het niet meer verwacht en het dan toch lukt, geeft dat een extra voldoening. En zo werk ik elk jaar met plezier de actuele ranglijst van Clubkampioenen weer bij voor het Moira-Nieuws. Clubkampioen 2014 ja dat geeft een trots gevoel.

Clubkampioen 2014

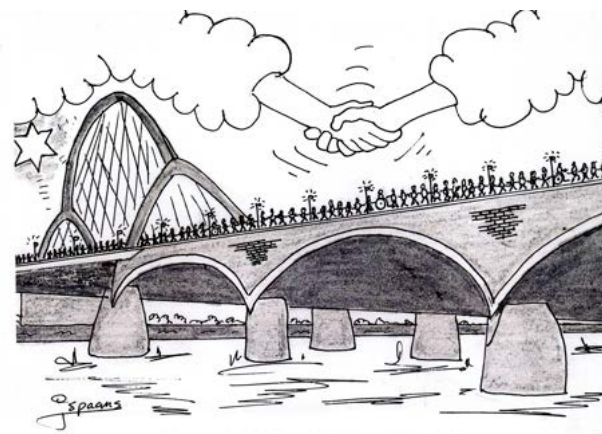
Groeps- en Districtskampioen Hans, Harry en Kees

Groeps- en Districtskampioen

In seizoen 2018-2019 behaalde ik met het driebandenteam Moira 3 het Groeps- en Districtskampioenschap van Nijmegen en plaatsten ons voor het Gewest. Het was spannend slot van de competitie waar we alle partijen tegen de Boslust-teams wonnen. In Groep B lieten we Boslust 5 met 4 punten achter ons. En ook om het Districtskampioenschap wonnen we van Boslust 6, de kampioen van Groep A. In het Gewest konden we de zegereeks helaas niet voortzetten, maar het was een fantastisch seizoen.

Hans Spaans

Gaan we dit beeld ooit nog terugzien? Handen schudden en de Nijmeegse Vierdaagse!

Terugblik Jean Verbeet op zijn periode bij Waalzicht

Beste Hans en Frans,

Hierbij een reactie op jullie verzoek om kopij aan te leveren voor het nieuwe Moira-nieuws.

Ik speel pas een paar jaar voor deze club, hoewel ik velen in het verleden ben tegengekomen in competities en pk's, dus Moira was geen vreemde club voor me.

Weloverwogen heb ik voor deze club gekozen en het belangrijkste was dat er op elk niveau gespeeld wordt en de vaste kern is erg groot daarmee kom ik tot de conclusie dat er veel mensen hart voor de club hebben.

Ik ben persoonlijk erg blij met de keuze om naar de JMH te verhuizen en sta volledig achter de bevindingen en acties van het bestuur om een stabiele omgeving te creëren.

Anekdoten en bijzonderheden heb ik helaas niet maar ik kan wel vertellen dat ik regelmatig genoten heb van goede partijen bij deze club en hoop zeker nog veel plezier te beleven.

Mijn hoogtepunt bij de club is eigenlijk in de afgelopen pk's geweest, een hoogtepunt met de deceptie van de Corona. Na geweldige partijen in het kader 38/2 was ik ruimschoots gepromoveerd maar zou nog mee mogen doen met de finale. Met het hoogste moyenne binnengekomen stond ik bovenaan te prijken voor de finale maar helaas mocht het niet zo zijn.

Mijn persoonlijke resultaten voorgaande jaren zijn:
4^e plek NK bandstoten open klasse,
2^e plek open 38/2.

Corona heeft me zelf niet geraakt; vanwege persoonlijke omstandigheden heb ik niet veel persoonlijke contacten en ik ben erg druk geweest met diverse verbouwinkjes.

Inmiddels staat er weer een biljarttafel op low power en langzaamaan begin ik weer mijn training te hervatten. Het begint al te kriebelen. Mocht me nog iets te binnen schieten en/of foto's vinden dat zal ik ze alsnog aanbieden.

Groet, Jean Verbeet

Café Waalzicht, hoera... vanaf 1 juni weer open...

Vol goede moed weer aan de training, een korte broek van harte aanbevolen..... (foto W. Merx)

Wat waren we blij toen op 1 juni de cafés weer open gingen. Hoog tijd om Coen te bellen om weer te komen trainen en om Coen een hart onder de riem te steken in deze knotsgekke tijd. Wel wennen hoor, geen handen schudden als je binnenkomt en alles zoveel mogelijk op 1,5 meter afstand. Maar we konden weer trainen dat gaf een fijn gevoel.

Namens ons trainingsclubje op bijna 1,5 meter: Coen bedankt

Wat was je eerste reactie toen je hoorde dat Waalzicht dicht moest?

Coen: "Het ging zo snel dat het niet eens goed tot me doordrong. Alsof het een film was. Het voelde vooral raar. We moesten ineens dicht en daarna ging ik pas denken: maar wat betekent dit nou eigenlijk? Ik dacht ook dat het een week of twee zou duren, niet langer."

Hoe ben je die maanden doorgekomen?

"Ik had een heel jaar alleen maar gewerkt en had nu eindelijk tijd om na te denken over de langere termijn: wat wil ik met het café, wat wil ik verbeteren? Een pergola, het vergroenen van het terras, de inrichting binnen... Als je niet teveel over geld piekerde, had die tijd ook goede kanten. De laatste vier weken was het café trouwens al een klein beetje 'open'. Mijn zoon had hier bij de ingang een barretje neergezet en maakte daar met zijn vriendin lunchbroodjes klaar om af te halen. Was erg leuk om ze bezig te zien, ik ga er zeker mee door. En veel vaste klanten kwamen op zondag langs voor een praatje en bleven dan hangen." Hier buiten? "Tja... ook op het muurtje van De Zon, aan de overkant, daar had ik kussens op gelegd. Ik had dus een heel groot terras eigenlijk. Ik heb ook wel een berisping gekregen."

Hoe was het om weer open te gaan op 1 juni?

"Heel erg druk en superleuk, mensen hadden echt het idee dat ze 'erbij' moesten zijn, een beetje als met Oud en Nieuw, iets wat je opslaat in het collectieve geheugen. Het was ook stralend weer natuurlijk. Jammer genoeg sloeg het weer daarna om."

"Eerst maar eens overleven"

Heb je de inrichting veranderd?

"Hier binnen is er meer afstand tussen de tafels, minder barkrukken ook. De bankjes aan de voorkant stonden al goed. Het terras kan helaas niet groter, maar er gaan een paar biljarts weg, dan heb ik meer ruimte voor als er weer gefeest en gedanst kan worden. Het zangkoor dat hier altijd kwam moet nog even wachten. Waarschijnlijk mag er vanaf 1 juli wel weer worden gedanst, maar alleen met vaste partner. Dat wordt nog ingewikkeld..."

Plannen voor de zomer?

Ja, we hadden het plan om samen met De Zon wat meer te organiseren hier op het eiland, ook in het kader van de Oversteek, maar dat zie ik de komende zomer niet meer gebeuren helaas. Ik heb er wel iemand bij voor de bediening overdag, we zijn nu 's middags ook open. Verder voorlopig dus geen bijzondere dingen. Eerst maar eens overleven."

TEXST Marijke Munnichs • BEELD Lenny Rijken

Afscheid van Café Waalzicht, de laatste partijtjes...de laatste ronde

Op 28 juli een van de laatste trainingen bij Waalzicht

Helaas werd het steeds duidelijker dat de toekomstplannen die Coen voor Waalzicht in gedachten had niet haalbaar zouden zijn. Corona bleef de dagelijkse gang van zaken beheersen en zag Coen geen perspectief meer. Op zondag 16 augustus nam Coen afscheid van Café Waalzicht. Namens ons trainingsclubje was ik aanwezig en heb ik Coen bedankt voor al zijn inzet in het Café ten dienste van onze biljartclub en alle biljarters. Een grote fles La Chouffe met een kleine fotocollage.

Op zondag 16 augustus neemt Coen afscheid van Café Waalzicht, de laatste ronde... met op de achtergrond de Klassieker: Het kleine Café aan de haven, door ons "zachtjes" (volgens RIVM-richtlijnen) meegezongen....

Coen hartelijk bedankt, Hans Spaans

Interview met Ad Frik door Frans Lauret

Dit interview zal bestaan uit 2 delen: het eerste deel beslaat de levensloop van Ad met zijn eigen woorden, deel 2 behelst een interview met Ad naar aanleiding van deze levensloop. Veel leesplezier!

DEEL I

Overzicht levensloop Ad Frik

Geboren 6-2-1943 in Hilvarenbeek toen een dorp van 5000 inwoners onder de rook van Tilburg, woont sinds 1962 in Nijmegen. Vanaf 1985 in de Rembrandtstraat (Nijmegen-Oost), 1968 militaire dienst, leraar-conrector 1972-1982. Directie lerarenopleiding en daarna algemeen directeur Educatieve Faculteit HAN 1983-2003. Diverse landelijke functies op gebied van onderwijs (bijzonder project Rusland, dag inburgering Maxima). Gehuwd 1967-1978 Marian gescheiden, 1979-1994 Jeannette gestorven (pas 43 jaar oud), en nu vanaf 1996 een LAT-relatie met Noëlle (woont in Brakkenstein). Twee kinderen van Jeannette: Lotte (Haarlem, twee kleinkinderen) en Tijn (woont samen in Lent).

De basis

Vader en opa waren schoenmakers. Gezin bestond uit drie kinderen, na mij kwamen twee zussen. Ben nog als enige overgebleven. Het leven speelde zich af in de keuken bij de plattebuiskachel. De huiskamer was alleen op zondag in gebruik. Geen cv, WC buiten. Wassen een keer per week in een teil. Precies zoals je leest in de boeken over de vijftiger jaren in arbeidersgezin. Van de basisschool mochten de beste twee (na bijlessen) naar Tilburg. Op het St. Odulphuslyceum het Gymnasium doorlopen. Toen nog alle scholen jongens en meisjes gescheiden. Het hele gezin werd ingezet om wat centjes extra te verdienen want we hadden het niet breed. Moeder naaide zelf de kleren, we plakten elke avond hakken voor de schoenfabriek, kweekten kanaries, zochten kievitseieren, stroopten konijnen en raapten eikels en dennenappels.

Ik leerde in die tijd biljarten van mijn vader (was heel “vast”, geen man voor het kleine spel). Hij deed mee in de plaatselijke competitie. Mijn vader was muzikaal en sportief. Maar harmonie en voetbal zat er voor mij niet in. Ons moeder vond dat daarbij teveel gedronken werd. Uiteindelijk ben ik bij atletiek in Tilburg terecht gekomen omdat ik hard kon lopen en sterk was. Ik werkte elke dag mijn trainingsschema's af in het nabijgelegen bos, waar ik de afstanden had uitgezet door bomen te merken. In onze tuin had ik zelf trainingsapparatuur voor de technische onderdelen gemaakt.

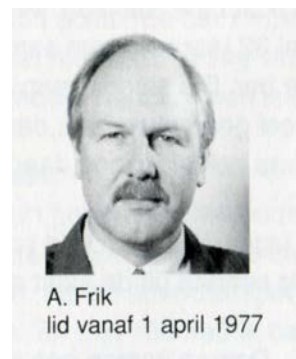
Studietijd

In 1962 ben ik in Nijmegen gaan studeren Duitse taal en letterkunde. Naast mijn studie heb ik veel genoten, soms ongebreideld. En veel bijzondere dingen meegemaakt die voor mij nieuw waren en die ik nooit had willen missen. In die tijd heb ik veel gesport. Atletiek (middenaftanden, werpnummers, en vooral tienkamp), schaatsen (de beruchte Elfstedentocht van 1963 na 120 km uit koers genomen en 1985 en 1986, beide uitgereden,) heb geroeid wedstrijden in een vier, twee jaar gebokst (wedstrijden ook). Ook toen bestuurlijk actief. Penningmeester van Terpander een koepelorganisatie waaronder alle culturele studentenverenigingen en acties vielen en bestuurslid van de studentenatletiekvereniging.

En ook gebiljart. Eerst bij HGH in de Hertogstraat en later bij Moira in café Samson (1977).

Ik ben Districts-kampioen geweest in verschillende spelsoorten wel in de lagere klassen. Clubkampioen (1985), eerst bestuurslid en daarna 5 jaar voorzitter (1983-1988) en vanwege verdiensten tot erelid benoemd bij het afscheid in 1996. Interim bestuurder District (door crisisperiode gelooft).

In fout Duits: Moira drei eins dabei Jeannette en Carla. Het leukste team en voor gezondheid het schadelijkste team van Moira.

“Uit jub.nr.1991. Tableau de la troupe

Hieronder een fragment van het verslag van de Onderlinge 1985 uit het Moira-Nieuws, nr. 8. Een verslag van Ad Frik zelf, de voorzitter van Moira, de Clubkampioen van 1985. (red. HS)

...

slechts enkele caramboles werd verslagen. De partij tussen John Buil en Ad Frik moest toen de beslissing brengen. John was nog ongeslagen en stond twee punten voor maar Ad had een beter (procentueel) gemiddelde. Ook hier bleef de spanning tot het laatst gehandhaafd en ook hier beslisten enkele caramboles -na vele blunders van beide zijden- in het voordeel van Ad Frik. Als overgelukkige en trotse kampioen liet hij de gelukwensen van de vele aanwezigen over zich heen gaan. John Buil toonde zich een zeer sportief verliezer, door als eerste de kampioen te complimenteren.

De eindstand was als volgt:

1. Ad Frik	8 pnt.	-	2.80	gem.	(114%)	-	hs. 18
2. John Buil	8 "	-	7.77	"	(97%)	-	" 53
3. Harry van Kuijk	4 "	-	1.44	"		-	" 9
4. André Meijer	4 "	-	10.92	"		-	" 141
5. Hans Beck	4 "	-	1.58	"		-	" 10
6. Harrie Heslinga	2 "	-	2.18	"		-	" 15

Carrière 1968-1982

Halverwege de studie, die toen nog heel lang! mocht duren, heb ik anderhalf jaar dienstplicht vervuld als officier bij de luchtmacht in Ede (1968-1969). Niet lang daarna, bij speciale wetgeving bevoegd verklaard, werd ik leraar Duits in de bovenbouw HAVO op de Schoolstraat (1972), daarna in Uden bij de Kruisheren (nu Udens College, 1972-1975). Mocht daar nieuwe school oprichten: het Rivendell-college (1975-1982). Zeer innovatief. Na 15 jaar afgestudeerd, was toen al waarnemend rector in Uden.

In de periode 1983-2003

Directeur onderwijs aan de Nieuwe Lerarenopleiding (2^e en 3^e gr) aan de van Schuylenburgweg een baan die uitgroeide tot Algemeen directeur Educatieve faculteit. (1^e en 2^e gr, Pabo Arnhem en Pabo Nijmegen, MO-opleidingen Arnhem, Pedagogiek Arnhem en Pedagogiek Nijmegen, Nascholing onderwijs en Opleidingskunde). Onder verschillende namen gewerkt van Gelderse leergangen tot HAN. In die tijd ook bestuurlijk actief: vicevoorzitter bestuur Dominicus college en later voorzitter bestuur Elshofcollege (nu Kandinsky).

Na 2003

Toen ik 60 werd nam ik na 20 jaar afscheid van de HAN en werd ik benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. In de jaren daarna tot mijn 68^e ben ik actief als projectleider geweest bij een tweetal grote landelijke onderwijsprojecten (lerarentekort en lerarenregister). In 2003 werd ik voorzitter van sv Orion. Tien jaar lang, met daarin de reuzeklus: de verhuizing van de Kwakkenberg naar de Nijmeegse Baan (sportpark Mariënbosch). In die tijd groeide het aantal leden van 500 naar 1200 en ging het 1^e elftal van de 5^e klasse naar de 1^e klasse. De A,B,C jeugd speelde in de landelijke divisies. Orion, waar ik nog steeds mijn steentje bijdraag als erevoorzitter, is de grootste voetbalclub van Nijmegen. Na afloop van mijn voorzitterschap heb ik de Federatie van Amateur voetbalverenigingen in Nijmegen opgericht (FAN). Alle 17 Nijmeegse clubs zijn daarin vertegenwoordigd. Daarvan ben ik nog steeds voorzitter. Bestuurslid Steunfonds HAN. (2004 -). Omvangrijk onafhankelijk fonds ter ondersteuning studenten. Onlangs na lang aandringen nog drie jaar lang voorzitter van de Raad van Toezicht geweest van een heel grote regio voor passend (voorheen speciaal) basisonderwijs met 30 schoolbesturen/80 scholen.

Hobby's

Alles wat met sport te maken heeft. Vooral voetbal, wielrennen, schaatsen en atletiek. Heb in huis twee grote wanden sportboeken. En een andere kamer hangt vol met shirts en foto's met handtekeningen van grote sporthelden. Groot muziekliefhebber (vooral rock/ popmuziek, maar ook niet vies van klassieke muziek), verzamelde in de loop der jaren wel 1000 LP's en even zoveel CD's, bezoek nog steeds meerdaagse pop-festivals en popconcerten. Verder liefhebber van (culturele) reizen, van lezen van literaire boeken en van gedichten en van bezoeken aan schouwburg (modern ballet bij voorkeur) en musea.

DEEL II

Nadat Gerard Samson 3 jaar geleden de spits had afgebeten en vervolgens Jan Schaepkens en Gerard Brans het slachtoffer waren geworden van de daden- en vragendrang van de Moira-interviewer van dienst was het dit jaar de beurt aan ons aller Ad Frik. Op een frisse nazomerdag in augustus wordt Ad van harte welkom geheten in huize Lauret. De interviewer geeft aan het een hele eer te vinden hem te mogen interviewen en zegt dat hij als leidraad van het interview diens levensloop heeft genomen en dat hij aan de hand daarvan de meest uiteenlopende aspecten van zijn leven de revue wil laten passeren. Tot slot wenst hij Ad heel veel wijsheid en plezier toe bij het beantwoorden van de vragen.

Ad, je kunt rustig stellen dat je een imposante carrière achter de rug hebt die het beslist de moeite waard maakt om nader onder de loep te worden genomen. De eerste vraag die ik je wil stellen gaat over het bekleden van diverse landelijke functies op het gebied van onderwijs. Daarbij noem je onder andere de “Dag inburgering Maxima”. Kun je kort vertellen wat dat inhield en wat jouw rol daarin was?

Maxima moest ingeleid worden in de Nederlandse maatschappij en één onderdeel daarvan is natuurlijk onderwijs en omdat ik nogal wat landelijke functies had gehad, belde het Ministerie mij op of ik Maxima wilde ontvangen. Nou, dat wilde ik natuurlijk wel! Om meerdere redenen! Ze zou een dag verblijven op mijn directiekamer. Na een inleiding over hoe het onderwijssysteem in elkaar zat moest ik studenten uitnodigen die dan langskwamen. Ze heeft dan met studenten gesproken, ik heb haar naar de PABO gebracht en haar laten zien hoe het er daar aan toe ging, vervolgens de lerarenopleiding voortgezet onderwijs.. Ik had daar een kamer op de eerste verdieping en de hele gang was al een dag tevoren afgesloten. We hebben daar de hele dag gepraat over het Hoger Onderwijs in Nederland.

Heb je haar ook persoonlijk gesproken?

Ja, tijdens de lunch. Zij moest heel kleine broodjes hebben, eenhapsdingen want anders zou het te oncharmant zijn als ze moest eten en praten tegelijk. Maar zo’n klein broodje ging er wel in één keer in zodat er gewoon verder gepraat kon worden. Dat was even een rustpunt. Maar het gesprek ging niet echt de diepte in, meer van: wat doet u? Wat zijn uw hobby’s? En dan kon ik met haar praten over hoe zij de inburgering vond die ze tot dan toe ervaren had.

Kwam ze op jou net zo mooi over als ze op tv altijd overkomt?

Ja, ja een heel mooie vrouw, heel charmant en heel belangstellend, heel inlevend ook. Kon uitstekend met de studenten overweg. Ze had ook de grootste lol, want een heleboel dingen mochten van de begeleiding niet, maar zij doorbrak het protocol. Aan het protocol had ze lak, ze liet gewoon toe dat studenten met haar op de foto wilden of dicht tegen haar aan gingen zitten. Kortom: het protocol werd alleen maar gebruikt om ervoor te zorgen dat ze veilig was. Later heb ik nog een bericht van dank van het Ministerie gekregen. Persoonlijk denk ik dat ze gezien haar belangstelling heel wat had opgestoken.

*Ad, in je levensloop spreek je over de **basis**. Welke elementen uit die basistijd hebben jou in **positieve** zin en welke in **negatieve** zin gevormd? Heb je daar enige kijk op?*

Ja, wel wat. Ook al omdat ik een aantal keren door de psychologische mangel ben gehaald om te kijken wat ik aan ontwikkeling verder nog moest doormaken. En het komt steeds op hetzelfde neer. Ik kom uit een arbeidersgezin, mijn vader vond eigenlijk dat ik meteen naar de fabriek moest gaan en geld moest verdienen, maar mijn moeder wilde hogerop, want die was van de Bata-fabrieken in Best naar de notaris gegaan om daar als werkster te dienen en had daar gezien hoe de middenklasse leeft. En dat wilde ze eigenlijk voor haar kinderen ook hebben, die stimuleerde mij om hogerop te komen. Dat is een ding en het tweede is dat je in zo'n dorp met grote klassenverschillen, met een hiërarchie te maken hebt: de dokter, de pastoor, de notaris en hoofdonderwijzer en dan had je daaronder de middenstand en dan kwamen de arbeiders. Die hadden dan ook niets te vertellen en dat betekende ook dat ik en eigenlijk de hele familie niet voor vol werden aangezien. En toen ik op de middelbare school kwam, had ik al heel veel moeite met de andere cultuur. Ik zou eigenlijk naar de MULO moeten toentertijd maar er was in het dorp een bekende schrijver, Jan Naaijken die toen zei dat ik naar de middelbare school in Tilburg moest gaan. En zo ben ik daar via toelatingsexamen en bijlessen terechtgekomen. De middenstand had kinderen, die niet zo goed konden leren en die middenstanders vroegen dan aan mij: wil je niet hier huiswerk komen maken en intussen mijn kinderen begeleiden? Diezelfde mensen kwam ik 's zondags tegen als ik met mijn ouders naar de kerk ging. En dan draaiden ze zich af. Ze zeiden dus echt niks. Dat soort dingetjes! Ik was de enige die Latijn kende in het dorp maar ik mocht geen misdienaar worden, want ik was te laag van stand. Dat heeft gemaakt dat ik een vechthouding heb gekregen en die vechthouding heb ik heel mijn leven - schijn ik nu nog te hebben, zeggen ze - gehouden. Dus altijd vechten voor datgene wat je wilt. Niet opgeven en dat is eigenlijk wel een basishouding geweest.

Zie je dat als een positief element?

Ja, voor de ambitie zeker wel, voor mijn doorontwikkeling zeker wel. Overigens zitten er ook negatieve kanten aan. Doordat je alsmaar in de vechthouding staat en alsmaar wilt doorgaan, vergeet je soms wel eens een keer gewoon te genieten van het moment en te genieten van mensen.

Was er niets uit die tijd wat er concreet uitspringt? Wat je leven heeft veranderd of je in een bepaalde richting heeft geduwd? Of was het vooral het moment bepalend dat je naar de middelbare school ging?

Ja, toch wel... daar heeft zich heel wat afgespeeld, in het dorp ook, wat ik net zei had de kerk ook al die hiërarchie en ik moest Franse en Nederlandse bijles nemen om in Tilburg een toelatingsexamen te kunnen halen, maar daar ben ik vanaf gestuurd omdat ik in het koor me niet gedroeg, zoals het moest en het hoofd van de basisschool was leider van het koor en speelde op zijn orgeltje. Toen moest ik ook van de bijles af. En ik weet nog goed... Mijn vader was een heel vreedzame man die nooit een kip kwaad deed, hij gaf alles weg wat hij had, tot ongenoegen van ons moeder af en toe en die is toen naar die man toegegaan en voordat hij de deur dicht kon doen had hij zijn schoen ertussen staan en heeft toen die man een oplawaai gegeven dat hij op de grond viel.

(Vol verbazing) Deed je vader dat?!? Jah, wat hij eigenlijk nooit deed... toen is die eerdergenoemde bekende schrijver die hoofd was van de meisjesschool, daar weer tussenbeide moeten komen om te maken dat ik naar Tilburg kon via een omweg.

Dus kun je eigenlijk gewoon spreken van discriminatie?

(Aarzelend) Ja, je kunt zeggen, machtsmisbruik. Ja eigenlijk was het gewoon machtsmisbruik. En als ik een zoontje was geweest van een middenstander dan was dit natuurlijk nooit gebeurd. Ja dus dat zijn van die dingen, die zijn me wel altijd bijgebleven.

Over je studietijd zeg je: "... en veel bijzondere af en toe nare dingen meegemaakt, die voor mij nieuw waren en die ik nooit had willen missen". Leg eens uit hoe je "nare dingen nooit had willen missen". Kun je wellicht daarvan een concreet voorbeeld geven?

Ja... dat zijn dingen op veel vlakken. Op het studievlak bijvoorbeeld, op privévlak natuurlijk ook. Op studievlak vanwege het feit dat ik eigenlijk Duits ben gaan studeren terwijl ik niet zo geweldig was in talen maar ik deed dat vanwege de literatuur. Ik was helemaal gek van Kafka, van Bertolt Brecht, van Heinrich Böll en dat soort mensen. Het boek *Faust* van Goethe daar was ik toen al gek op, dat heb ik ondertussen misschien al

twintig keer gelezen. En ik strandde toen wegens een *incompatibilité d'humeur* tussen een hoogleraar en mij, dat betekende dus onder andere dat ik 5, 6 keer dat tentamen heb moeten overdoen. Terwijl ik andere mensen in dat tentamen coachte, die dus precies wisten wat ze moesten leren en moesten doen, en die slaagden allemaal en dan kwam ik en ik slaagde niet... Om de haverklap had ik het aan de stok met hem. Dan kwam ik binnen en dan had ik een hand in de zak van mijn colbert en dan kon ik meteen vertrekken. Dat soort dingen.

Dat was heel naar. Van de andere kant heeft me dat weer in Amsterdam gebracht en ben daar gaan studeren, 3 jaar lang. En ik moest toen ook vanwege studievertraging in militaire dienst. Daardoor werd ik tot bijna 2 jaar militaire dienst gedwongen. Dat pakte uiteindelijk ook weer positief uit, want je kunt je voorstellen dat je mentaal bent gebroken, als het zo ver komt Mijn ouders hadden geen geld en ik had geen studietoelage meer. Ik ging lege flessen van anderen inleveren, van het statiegeld kon ik blikjes Unox kopen en op mijn brood doen. Ik moest werken in de nachtploeg en dan werden de ochtend erna de collegebanken achterin vrijgehouden voor mij want ik stonk teveel naar de Unox-fabriek. Ik werkte in Oss, dat soort dingen zijn niet bevorderlijk voor je mentaliteit. Toen ik in dienst kwam, kwam ik erin als gewoon soldaat, binnen een maand zat ik bij de officiersopleiding. Daar werd ik weer opgebouwd als officier, ik heb daar ook weer van alles kunnen doen en heb voor die soldaten heel veel kunnen betekenen. Omdat de meeste tijd met niks doen werd doorgebracht, heb ik daar toen sport ingevoerd en kaarten en wedstrijdje en excursies en zo meer. Dat was goed voor mijn zelfvertrouwen. Ik haalde ook meteen na militaire dienst mijn tentamen idioom in Amsterdam, wat in Nijmegen al 7 keer was mislukt.

Dus de militaire dienst heeft je gevormd? Ja... en geld gebracht.

Heb je nog een anekdote uit die tijd die heel naar was?

Misschien een keer het geval dat ik naar Duitsland moest om me het Duits echt eigen te maken. Daar ging ik met de fiets heen met 2 grote volle tassen, naar Essen en daar wilde ik dan gaan werken en zo Duits leren op een camping en daar een half jaar gaan staan en toen - ik denk dat het in de buurt van Duisburg was - zakte ik daar ineens door mijn fiets, daar lag ik met mijn snuit op de grond. Mijn frame gebroken, want die tassen waren gewoon te zwaar. Een fietsenmaker sloeg er een stuk hout in en ik kon weer een stukje verder, maar dat ging uiteindelijk niet goed. Dus met de trein verder. Toen ik tenslotte bij de camping aankwam, keken ze me even goed aan en toen ze zagen dat ik er heel vies uitzag vanwege die valpartij natuurlijk - en die Hollanders stonden er toch al niet zo goed bekend - kwam ik er dus niet in. Op dat moment kwam er een man naar me toe die zei: "Kan ik je helpen?" Hij vroeg of ik een paspoort en een studentenkaart bij me had. Ik zei ja en toen mocht ik op zijn voorspraak naar binnen.....

Vervolgens zei hij, kom maar naar mij toe dan kun je bij mij douchen en ik zal voor eten zorgen. Dat vond ik allemaal ontzettend aardig, maar toen kreeg ik in de gaten, dat het misschien wel een homofiel was. Het bleek inderdaad dat hij dichter en homofiel was en schoolboeken rondbracht in Duitsland als een soort vertegenwoordiger van een uitgeverij. Met die man ben ik toen een paar maanden op pad geweest.

Het was een heel eigenaardige man, hij had onder Hitler gediend en hij was hoofd van de **melkvoorziening van zwangere vrouwen** geweest. Toen hij vroeg of ik met hem mee wilde reizen, zei ik ja, maar op een voorwaarde: ik vind je aardig, maar ik zal je nooit zo aardig vinden als jij mij kennelijk, dus daar moeten we wel eventjes rekening mee houden. Ik ga geen gekke dingen doen. Waarop hij zei: afgesproken! Vervolgens zei hij: "Volgens mij ben jij seksueel een groentje." Dat was ik niet helemaal, maar in zijn ogen wel. In ieder geval was het voor hem de opening om mij niet alleen naar scholen maar ook naar locaties voor zijn ziekelijke erotische uitpattingen te leiden. Ik hoefde er niet aan mee te doen gelukkig, maar ik moest er wel heen. Tot en met München ging dat zo door ja.

Aan de ene kant was dat voor mij heel naar, maar ik heb aan de andere kant ook ontzettend goed Duits geleerd in die tijd, want ik moest altijd met een schrift in zijn auto gaan zitten en dan verbeterde hij mij en dan moest ik het opschrijven. Daarna heb ik zijn familie leren kennen in Hamburg, die zeiden toen meteen: wegwezen bij die man! En die zijn toen met mij bevriend geworden Een heel aparte gewaarwording die me altijd bijgebleven is.

*Ik citeer uit je levensloop: "In fout Duits: **MOIRA drei eins dabei**, Jeannette en Carla. Het leukste team en voor de gezondheid het schadelijkste team van Moira!" Ad, vooral voor onze nieuwere leden lijkt het me erg leuk. Zou je deze slogan wat nader kunnen toelichten? Heb je nog een leuke of pikante anekdote paraat?*

Om te beginnen is het natuurlijk heel bijzonder dat een team met 2 Duitse leraren een grove Duitse fout in de slogan heeft. Moet natuurlijk zijn "Moira drei eins dazu" in plaats van "eins dabei", maar dat rijmt niet. En iedereen begreep wat wij bedoelden. Dat was een heel bijzonder team van mensen die heel goed met elkaar op konden schieten, ook privé.

Wie zaten er ook weer in dat team?

Jij dus, Frans Lauret, Frits Willemsen en Henk Vermeulen en de vrouwen voor zover van toepassing. Dat was echt een heel bijzonder team dat goed met elkaar overweg kon, maar tegelijkertijd lustten ze ook heel graag een pilsje. Naarmate de stemming steeg en de avond vorderde, klonk steeds vaker de kreet: "Moira drei, eins dabei". Legendarisch! Verder keken ze best wel graag naar het moois dat binnenkwam bij Samson en hadden ze allemaal humor. Wij tweeën waren een beetje de mentale dragers van het team, want bij Henk daar zat af en toe wel een draadje los. En Frits die zat zo half in het criminele circuit. Hij verkeerde in koppelbazen-kringen en omdat hij een relatie aanging met iemand uit een criminele familie, kreeg hij daar toch wel rechtstreeks mee te maken. Dus dat was ook spannend altijd.

*Begin 80-er jaren, Ad Frik in gezelschap van een aantal stamgasten van Café Samson
Foto uit het jubileumboekje 25 jaar Gerard Samson, door Ad samengesteld in [1988]*

En de biljartavonden die wij hadden waren echt bijzonder. Dan kwamen Carla (de vrouw van Frans) en Jeannette (dat was toen mijn vrouw, intussen is ze al langere tijd overleden), als "supporters", die konden erg goed met elkaar overweg. Zij hadden ook hun taak in het team met schrijven. Het kwam natuurlijk ook voor dat de twee vrouwen er niet bij waren en dat het een beetje uit de hand liep. Met of zonder vrouw: één ding stond vast. Na afloop van de biljartavond gingen we sowieso altijd even wat eten. Nu was het bekend dat ik als ik te laat thuis was, op zolder moest slapen, ik mocht dan niet in de echtelijke sponde. Behalve als ik een broodje shoarma bij me had! En dat broodje deed ik dan onder mijn hemd om het warm te houden, want Jeannette kon je altijd voor een broodje shoarma wakker maken. Dus zo gebeurde dat dan ook heel vaak.

Wat ook heel bijzonder is: die twee vrouwen zijn altijd bevriend gebleven en onze kinderen zijn op vrijwel hetzelfde moment geboren. De 2 eersten van Frans en de enige twee bij mij, waarover menig kwinkslag werd gemaakt door de diverse leden: “Weet je wel zeker dat die van jou is?” “Waar hebben jullie gelogeerd?” en dergelijke meer. Of ze ook op het zelfde moment zijn verwekt staat helaas niet in de annalen vermeld.

Binnen het kader van Carrière 1968-1982 schrijf je: “Na 15 jaar afgestudeerd”.

Hoe vaak heb je een aanmaning gekregen van het Ministerie en wat deed je daarmee?

Ik heb nooit een aanmaning van het Ministerie gehad, want in die tijd kon je zo lang studeren als je wilde, alleen je kreeg geen toelage meer. Verder was er een keer een maatregel genomen door van Kemenade die toen Minister van Onderwijs was dat mensen die hun kandidaats hadden en een x-aantal jaren onbevoegd les hadden gegeven, automatisch een bevoegdheid kregen. Dus ik was bevoegd leraar. En ik ben afgestudeerd toen ik plaatsvervangend rector was. Zo ging dat toen. Ik nam elke vakantie mijn koffer mee met mijn scriptie, ik kwam terug en had inderdaad mijn scriptie herzien maar ik had niks bijgeschreven.

*Je vermeldt ook dat je in Uden een nieuwe school mocht oprichten: het **Rivendell** College. Wie kwam er op het idee, van wie kreeg je het verzoek?*

Ik kreeg het verzoek van de rector van het College van het Heilige Kruis in Uden. Ik werkte daar twee jaar, zat daar toen in de Medezeggenschapsraad en kennelijk was ik opgevallen want hij vroeg me om dat te doen.

Waar komt de naam Rivendell nu precies vandaan en waarom koos je die naam?

Die komt uit *In de Ban van de Ring* van Tolkien en dat is eigenlijk een kaboutervolk en die hadden de opdracht het goede in de wereld te brengen. Vanuit hun nederzetting verspreidden ze het goede over de wereld. Dat was natuurlijk een heel mooie naam voor een school die innovatief wilde zijn en mensen zich wilde laten ontwikkelen.

Wat was met name het innovatieve aan deze nieuwe school?

In de eerste plaats was het te doen om de zwakkeren via speciale begeleiding hogerop te brengen. Tegelijkertijd vonden we dat bepaalde dingen niet goed georganiseerd waren. Bij talen bijvoorbeeld werden veel dingen dubbel gedaan die in een keer voor alle talen gedaan konden worden. Literatuur werd niet voor één taalgebied gegeven maar werd wereldliteratuur en er werden in leeskringen samen met ouders boeken gelezen. Exacte vakken werden samengevoegd tot science en dat gebeurde ook bij de maatschappijvakken. Ook werd er vooral op vrijdagmiddag toen de leerlingen toch al niet veel meer wilden op vaak alternatieve manieren les gegeven waarbij zelfs niet geschuwd werd om het Duitse of Franse volkslied aan te heffen of waarbij de docenten (onder wie ook Ad zelf, FL) gedichten staand op tafel met wilde gesticulaties voordroegen. Samenvattend zou je kunnen zeggen dat het onderwijs thematisch en projectgericht was, dat gestreefd werd naar integratie van vakken en dat gepoogd werd mensen van buiten de school erbij te betrekken met bijzondere aandacht voor de zwakkeren in de maatschappij.

*Ad, je hebt een geweldig succesvolle **bestuurscarrière** achter de rug.*

Als je terug kijkt, op welke bestuurlijke ervaring kijk je met de meeste voldoening terug?

Ik denk de ervaring die ik had in de landelijke projectgroepen voor lerarenopleidingen, omdat we daar de richting konden aangeven waar die lerarenopleidingen naar toe moesten. Ik ben een bouwer en mijn inbreng kon daar groot zijn. Dat gaf veel voldoening.

Welke bestuurlijke ervaring had je terugkijkend liever niet opgedaan?

Nou dat was toen ik adviseur was van Jo Ritzen, de minister van onderwijs, die me had gevraagd of ik in het kader van de vernieuwde lerarenopleiding een half jaar wilde adviseren. Ik had de vervelende ervaring dat er van de notities die ik had geschreven uiteindelijk bijna niets overbleef, omdat die door zoveel verschillende handen waren gegaan die ieder op hun beurt wat hadden aangepast. Toen ik mijn bezwaren kenbaar maakte, besloot de minister mijn notities niet meer door te sturen en gingen we met zijn tweeën aan de slag. Dit was uiteindelijk voor mij wel bevredigend.

Kun je besturen ook leren of is dat toch vooral een aangeboren gave?

Er zit altijd iets van aangeborens bij, maar je kunt ook heel veel leren. Je moet goed kunnen luisteren, weten waar je heen wil, maar ook weten dat er meer wegen naar dat doel leiden. En dat die wegen afhankelijk zijn van de mensen die in de uitvoering zitten.

Mag je als bestuurder ook sturen?

Ja, maar niet te opzichtig. Door een doel te stellen stuur je al. Dat is het punt op de horizon en dan ga je, als mensen bezig zijn, af en toe een duwtje geven. En je moet altijd zorgen dat je het kunt verdedigen bij de hogeren, dus je moet je ook wel kunnen plooiën. Je moet ambitie hebben en je moet jezelf af en toe kunnen wegcijferen. Belangrijk is verder te letten op het non-verbale gedrag van de aanwezigen, daaruit valt heel veel af te leiden. Komt iedereen voldoende aan het woord, wie zit zich te ergeren en hoe komt dat?

Bij besturen hoort nu eenmaal per definitie vergaderen, soms lang vergaderen. Ben je daarbij nooit eens in slaap gevallen? Had je en trucje om vergaderingen kort te houden?

Ik ben nooit in slaap gevallen, maar dat ik af en toe de draad kwijt was kan ik niet ontkennen. Dat kwam omdat ik dan met mijn gedachten verder was dan de vergadering. En dat zag ik dan aan de reactie op de gezichten van de aanwezigen en legde dat vervolgens heel eerlijk uit en dan had iedereen daar begrip voor. Het verhoogde zelfs de betrouwbaarheid. Een vergadering kort houden als het nodig was lukte me meestal wel door van te voren duidelijk aan te geven hoe de vork in de steel zat. Bovendien vond niemand het uiteraard erg als je aankondigde dat de vergadering in plaats van om half zes al om 5 uur afgelopen zou zijn.

Je bent ook bestuurslid en 5 jaar voorzitter van Moira geweest. Wat is jou uit die periode het meest bijgebleven?

Als je nu Moira bekijkt was dat een pioniersfase. De oprichting van de club heb ik niet meegemaakt, maar het was een klein clubje, 4 teams en die kenden elkaar allemaal heel goed. Er werd zorgvuldig overwogen wie erbij mocht komen, er was een ballotagecommissie. Hij/zij moest aan de heersende cultuur voldoen. Het team waar die persoon in moest komen werd geraadpleegd en het bestuur had daarvoor zijn werk al gedaan. Moira moest zich ook nog zetten in de Nijmeegse biljartwereld en dat is heel goed gelukt. Een nette, respectvolle vereniging - en dat is altijd zo gebleven - waar het verzorgde en goede biljartspel voorop stond. In die zin was het een makkelijke club. Toen het wat groter werd kreeg je ook de cultuurverschillen: kwaliteit of kwantiteit? Met op de achtergrond altijd aanwezig de onvolprezen Gerard Samson, zeker ook in de ballotage!

*Ad, je bent in je lange carrière ongetwijfeld wel eens in een heftig **bestuurlijk conflict** gekomen. Had jij in zo'n geval een bepaalde strategie voorhanden om uit die conflictsituatie te komen? Is het wel eens tot een woede-uitbarsting gekomen?*

Tot een conflict is het zeker wel eens gekomen, dan vielen er weliswaar harde woorden maar de betrokkenen zijn vaak gewend om harde woorden te krijgen en daarmee om te gaan. De kunst was alleen om het probleem zo klein mogelijk te houden, niet te groot te laten worden. Dat was altijd mijn strategie. Heel vaak zei ik dat ik het er volstrekt niet mee eens was en dat ik er buiten de vergadering met de betreffende partij over wilde praten. Als iemand heel emotioneel reageerde zei ik dat gewoon en schorste desnoods de vergadering omdat er met zo veel emotie niet echt goed te werken viel. In extreme gevallen waarin iemand het bloed me onder de nagels vandaan haalde ging ik er bij uitzondering wel eens toe over iemand het woord te ontnemen en deze persoon voor de keus te stellen: of je reageert fatsoenlijk of je verlaat de vergadering. Echt uitgevallen tegen iemand ben ik nooit. Dat heb ik geleerd bij boksen om je geduld te bewaren en op het juiste moment te scoren. Vele mensen maken de fout meteen alle krediet te verspelen door veel te vroeg met hun gelijk te komen zonder de anderen de kans te geven hun kijk op de zaak te ventileren.

Misschien nog een leuke anekdote: als ik gesprekken voerde zat ik altijd aan een ronde tafel, dat vond ik het prettigst, je zit dan namelijk niet recht tegenover elkaar. Aan de muur had ik altijd een plakkaatje hangen met daarop de tekst "**Zure appel of structureel ongemak**". Als ik in gesprek was dan keek ik naar dat plaatje en dan wist ik meteen wat ik moest doen. Je hebt de neiging tijdens zo'n gesprek deze zure appel niet te pakken, want dat vind je in wezen vervelend. Je hebt de neiging om de vervelende confrontatie uit te stellen. Maar dan keek ik naar dat plaatje en zei ik tegen mezelf: oh nee, dat wordt structureel ongemak, dat wil ik niet. Dus dan pak ik die zure appel. Structureel ongemak betekent namelijk dat het probleem blijft dooretteren en dat draag

je dan mee en die zure appel betekent dat je er één keer doorheen moet bijten en dan heb je in ieder geval geen structureel ongemak meer. Natuurlijk is het zo dat dat ene moment van door de zure appel heen bijten heel confronterend kan zijn, zeker als je iemand heel goed kent! **Killing the problem!**

Ad, je bent een duursporter en echte sportfanaat. Je hebt talloze sporten bedreven. Aan welke sport heb je de beste en leukste herinnering?

De beste herinneringen heb ik aan atletiek vanwege de veelzijdigheid, de vele disciplines. Ik kon daarin helemaal mijn energie kwijt. Ik behoorde in een bepaalde leeftijdscategorie in de jeugd tot de subtop. Mijn leukste herinnering was boksen omdat ik bij boksen heb geleerd om tot tien te tellen, de opening af te wachten. Als je dat namelijk niet doet dan lig je zo tegen de grond. Bij boksen ben ik tot de halve finales van de studentenkampioenschappen doorgedrongen omdat ik heel sterk was, techniek had en snelheid had in mijn armen.

Je hebt me ooit wel eens verteld dat je in die tijd nogal eens driftig werd en dan met je vuisten uithaalde en dat dat ook op school gebeurde

Ja, dat gebeurde herhaaldelijk omdat je gewoon als minderwaardig werd neergezet. Ik dacht dat ik me alleen met mijn vuisten kon bewijzen. Dat ik me daarmee alleen maar dieper in de put werkte, had ik toen niet in de gaten. Ik ben wegens ongymnasiaal gedrag een keer of acht geschorst op de middelbare school. Deze incidenten vonden vrijwel allemaal plaats op school, daarbuiten zat ik in een vredzamere omgeving waarin ik gewoon meetelde. Op school werd ik neergezet als “een Bikse boer” die daar eigenlijk niet thuishoorde.

Je hebt ook heel lang gebiljart, je vader kon ook redelijk goed biljarten. Hij was geen topper maar wel een “stevige stoter”.

Biljarten met pa Frik (rechts op de foto)

Wat was het persoonlijk hoogtepunt in je biljartcarrière?

Ja, dat zijn altijd kampioenschappen die je haalt. Ik heb er twee behaald, eentje libre derde klasse en eentje bandstoten derde of vierde klasse. Helaas ben ik nooit kampioen bij het driebanden geworden hoewel ik dat heel graag gewild had, maar ik werd drie keer tweede.

*Lokaal Café Samson, Clubkampioenschap 1988 (een 6e plaats voor Ad Frik). John Buil kampioen.
Vlnr: John Buil, Frans Lauret, Harry Reinink, Arnold van der Heijden, Hans Spaans en Ad Frik*

Op een gegeven moment ben je gestopt. Was dat vanwege je drukke werkzaamheden?

Dat was mede door de drukke werkzaamheden die ook vaak in de avond plaatsvonden, maar ik begon ook een hekel te krijgen aan het feit dat je om 7 uur in een rokerig lokaal zat en dan tot halfeen moest blijven. Soms was een partij in 13 of 14 beurten uit en had jezelf nauwelijks een carambole gemaakt. Ik begon steeds meer te beseffen dat de verhoudingen wat dat betreft een beetje zoek waren. Ik ben zeker niet gestopt uit gebrek aan liefde voor de sport, dat zeker niet!

Ad Frik in gesprek met Raymond Ceulemans

*Foto uit het Moira jubileumnummer t.g.v. het 25-jarig bestaan 1971-1996.
Deel van een interview uit de "Pique" van april 1985.*

*Ad, ik wilde je nu graag een paar wat **persoonlijkere** vragen stellen. Als je ze te persoonlijk vindt dan kun je ze rustig negeren.*

- *Wat was voor jou persoonlijk het absolute **dieptepunt** van je leven?*

Het **dieptepunt** is onomstotelijk de ziekte van Jeannette twee jaar lang - de kinderen waren pas 9 en 11 toen ze ziek werd - en de daaropvolgende dood op 43-jarige leeftijd.

Het **hoogtepunt** was zoals dat bij bijna iedereen het geval zal zijn de geboorte van je eerste kind. Daar komt zo'n emotie op je af, misschien ook omdat de vrouw zo strijdend het kind voortbrengt. Het is een zo alomvattende gebeurtenis.

- *Wat vind je persoonlijke je **beste eigenschap** of anders gesteld: welke eigenschap komt je vaak goed van pas?*

Ik zou zeggen: dienstbaarheid. Zakelijke, maar ook persoonlijke dienstbaarheid. Jezelf kunnen wegcijferen als dat nodig is, in dienst van de zaak. En op het persoonlijke vlak: als iemand mijn hulp in welke vorm ook nodig heeft kan hij die krijgen. Als ik het heb over betekenisvol leven dan zit dat voor mij in wat ik voor andere mensen heb kunnen betekenen.

- *Wat vind je persoonlijk je **slechtste eigenschap**? Welke eigenschap zit je wel eens in de weg?*

Ik zou zeggen: ijdelheid. *Kunnen ijdelheid en dienstbaarheid samengaan?*

Die kunnen heel goed samengaan. Je kunt namelijk dienstbaar zijn omdat je ijdel bent. Ijdelheid bij mij is dat de mensen je graag mogen, dat je gezien bent en dat ze je een goed mens vinden. Dat soort dingen is ook een valkuil. Ik probeer daar voorzichtig in te zijn omdat ik weet dat je daarmee precies het omgekeerde bereikt van wat je wilt, maar dat lukt natuurlijk niet altijd. Soms ben ik net iets te *eager*, dan zie ik een scoringskans en die benut ik dan. En dan hoor je anderen zeggen: daar heb je die Frik weer!

- *Wat beschouw je als het **grootste avontuur** in je leven?*

Ik zou het zo niet weten... (*Ad denkt langere tijd na*) Moeilijk te zeggen. Een smal, wankel bruggetje oversteken vind ik te banaal... Ik ben een waaghals en een optimist. Dus dat betekent dat je van alles en nog wat onderneemt en dat anderen denken: zulke risico's moet je toch niet nemen, man!

Uiteindelijk komt hij toch tot het vertellen van het volgende **avontuur**:

ik ben een keer gevlucht voor de politie omdat ik na een zattemanspartij - waarschijnlijk bij Samson - samen met een biljartkennis een bloemententje dat voor V&D stond, had leeg gejat. We hadden de bloemen in de auto gegooid en wilden onze vrouwen daarmee verrassen 's nachts, wat natuurlijk waanzin was. Toen kwam de politieauto achter ons aan en zijn we dus als een gek door de stad gereden, ondertussen de bloemen naar buiten gegooid zodat we een spoor van bloemen achterlieten. Vervolgens langs het Maas-Waalkanaal naar Beuningen gereden naar de nachtclub *La vache qui rit*, waar we met kloppend hart aankwamen en verder de nacht hebben doorgebracht. Later kwamen we op de Waalbrug aan waar we meteen in de kraag werden gegrepen en een dag in het gevang werden gezet. Eenmaal weer buiten zijn we naar de bloemenman toe gegaan om onze spijt te betuigen. De bloemist werd eerst heel kwaad, maar toen we hadden uitgelegd dat het een waanzinnige dronkemansactie was geweest en we alles (met geleend geld) wilden vergoeden verdween al snel zijn kwaadheid. Toen de volgende dag de politie kwam om te zeggen dat we misschien voor de rechter moesten komen en een strafblad zouden krijgen hebben we uitgelegd dat we al contact met de bloemenman hadden gehad en alles al hadden betaald waarop de politie heel schappelijk reageerde door te zeggen dat ze het dan hierbij zouden laten. Voorwaar een spannende aangelegenheid!

- *Van alles wat je in je leven hebt bereikt: waarop ben je **het meeste trots**?*

(*lachend*) Een ijdele man zou zeggen: op mezelf. Maar nu even serieus: dat ik eigenlijk met ups en downs terugkijk op een heel goed, mooi leven met een mooie carrière waarin alles keurig in elkaar overliep en dat ik mezelf alsmaar heb door kunnen blijven ontwikkelen. Daar ben ik wel trots op, ja. Zonder daarbij een kruiwagen te hebben hoeven gebruiken, ook al heb je altijd ook een portie geluk nodig.

Verder ben ik toch wel erg trots op de totstandkoming van het Sportpark van Orion. Het heeft me wel een paar jaar van mijn leven gekost, maar als je me ergens voor inzet dan doe ik dat. Het is een fantastisch ding geworden en dan helpt mijn eigenschap hoe ik met mensen om kan gaan zoals met Paul Depla indertijd. Het zorgde ervoor dat ze me allemaal steunden en hielpen omdat ik ze kon overtuigen. Daarnaast zorgde het destijds uitgezette sportieve beleid ervoor dat Orion van een vijfdeklasser hoofdklasser werd. Daar ben ik zeker trots op.

Knipsel uit De Brug 13 april 2005 (HS)

*Op je zestigste werd je benoemd tot **Ridder in de Orde van Oranje-Nassau**. Was dat voor jou een complete verrassing? Door wie ben je voorgedragen? Had je enig vermoeden?*

(Heel beslist) Nee, ik had geen enkel vermoeden. Als je de foto's bekijkt van toen, dan zie je de grote verbazing. Ik werd erdoor overvallen en wist in al mijn zenuwen niet wat ik moest doen. Ik nam toen afscheid van de Lerarenopleiding, dus landelijk kwamen allerlei hotemetoten daarheen, de ene toespraak na de andere, en op een bepaald moment zei de ceremoniemeester: Ad, wil je even daar gaan zitten? Toen kwam Guusje ter Horst binnen en toen snapte ik het ineens. O God, nou gaat er iets gebeuren! Wat betreft de voordracht: Alles was voorbereid door mensen uit het werk, maar je moet je altijd verdienstelijk hebben gemaakt ook daar buiten. Mensen uit de biljartclub hebben ook meegewerkt - wie, dat weet ik niet -, het Ministerie, de andere Lerarenopleidingen, collega-directeuren, maatschappelijke instanties moeten allemaal wat schrijven en dat wordt dan allemaal voorgelegd en vervolgens wordt er bepaald of je in aanmerking komt om tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau te worden benoemd. Door het werk alleen kom je niet in aanmerking, daar word je immers voor betaald. Je moet tevens verdiensten hebben daarbuiten, als vrijwilliger of maatschappelijk en wat dies meer zij.

*Ad, wat zou je nog **graag willen bereiken** of zien in je leven? Is er iets wat je nog per se...?*

Nee, het enige wat ik nog wil bereiken is dat - als me de kans gegeven wordt op een sterfbed te liggen - ik dan kan terugkijken en kan zeggen: ik heb een betekenisvol, zinvol leven gehad. Met zijn ups en zijn downs, met zijn verkeerde en zijn goede dingen. Maar ik wil vooral terug kunnen kijken en kunnen zeggen: ik ben tevreden met wat ik gedaan heb en hoe het geweest is.

*Ad, stel nu eens dat je de **politiek leider** van ons mooie landje was en je mocht in je eentje het partijprogramma schrijven. Welke 3 punten zouden **topprioriteit** krijgen?*

Op de eerste plaats het bestrijden van de toenemende ongelijkheid. Dat is verreweg het belangrijkste, op heel veel vlakken: inkomen, kansen, onderwijs. We gaan wat dat betreft totaal de verkeerde kant op. Ten tweede het klimaat. Op dit moment ontkom je er niet meer aan om daar iets aan te doen. En op de derde plaats: anders omgaan met globalisering. Je ziet nou dus dat we allemaal laaggeschoold werk uitbesteden aan lagelonenlanden. We hebben nauwelijks in de gaten wat dat betekent. Hou dat werk waar mogelijk zo dicht mogelijk bij huis en beperk je niet tot werkgelegenheid voor hogeropgeleiden.

*Wat zijn de drie dingen waaraan je je het meest **ergert** in het huidige Nederland?*

Op de eerste plaats het individualisme, het egocentrisme. Ik! Ik! Ik! dat vind ik echt verwerpelijk. Op de tweede plaats het ongebreidelde consumentisme. Dat Ik!, Ik!, Ik! werkt overal in door. Dat zie je bij migratie, dat zie je nu ook bij Corona, bij groepen die zich afscheiden, jongeren die terecht zeggen dat ze het recht hebben om samen te komen, maar dat is wat anders dan boven op elkaar te gaan zitten.

*Wat vind je van de **jongste ontwikkelingen** binnen onze biljartvereniging **Moira**?*

Nou... in het begin dacht ik: wordt dat wel iets en wil men dat wel? Ik vond die brief die Hans Spaans geschreven had waarin hij zegt dat hij misschien wel gewoon gezellig in een café wil zitten in plaats van in een biljartruimte wat veel saaier is zonder al die mensen om je heen. Ik vond dat een goed aspect, een ander uiterste. Maar het is natuurlijk een prachtige accommodatie, dus als je praat over de sport biljarten kun je niet beter hebben dan wat Moira nu heeft. Dat is iets geweldigs. En ik dacht in het begin van, ik weet niet of dat allemaal gaat lukken en of men het kan betalen allemaal. Ik ben daar toen bijgehaald door het bestuur om mijn netwerk te gebruiken en bepaalde kennis en vaardigheden die ik had te gebruiken en dat viel allemaal goed uit. Het is betaalbaar, een belachelijk laag huurbedrag, zo marktonconform. En dat je dat mag inrichten zoals je wilt, dat je daar zelfstandig kunt zijn, in een sportaccommodatie dat is natuurlijk fantastisch, want daardoor krijgt de biljartsport aan sich een boost. Alles is voorhanden, behalve misschien de uitbundigheid van een café of de entourage van een café. Dat mis je dan wellicht, maar als het gaat puur om de sport dan is dit geweldig.

*Wat vind je dan van de **rol van Coen** die toch zijn nek had uitgestoken? Heeft hij er verstandig aan gedaan om de boel over te nemen?*

Of Coen er verstandig aan heeft gedaan om indertijd de boel over te nemen weet ik niet. Dan zou je zijn businessplan moeten inzien. In ieder geval was het zo dat hij de laatste tijd door het binnenhalen van dans en een zangkoor meer inkomsten wilde genereren. En dat is zijn goede recht. Dat bracht het bestuur overigens wel aan het twijfelen over hoe lang de vereniging nog over de ruimte zou kunnen beschikken. Vooral ook omdat er landelijk een tendens zichtbaar was om meer en meer de biljarts uit de cafés te weren. Het bestuur moest dus proactief zijn, want waar vind je een dergelijke grote ruimte als je zou moeten verhuizen? In de Jan Massinkhal stond al langer een grote ruimte leeg. Maar het was de vraag of de club daarop een kans had en zo ja of de club het kon betalen. En het moest ook nog eens rond en voor mekaar zijn voor het naderende nieuwe seizoen. Het resultaat van de onderhandelingen is bekend.

Tijdens dat proces is het niet handig eerst alle leden te raadplegen en dus Coen op de hoogte te stellen, want stel dat het zou mislukken. En dan komt er een moment dat je moet doortasten. Natuurlijk onder voorbehoud dat de leden of een voldoende aantal leden instemmen. En vervolgens is er natuurlijk ook het probleem Coen dat netjes moest worden opgelost. Coen kan natuurlijk niet bepalend zijn in dezen. De toekomst van de club staat voorop.

*Hoe zie je de **toekomst** van de edele biljartsport? Wat zou er moeten veranderen om er weer een beetje meer schwung in te krijgen?*

Kijk, het is zo dat als je de jeugd kunt krijgen dan heeft de biljartsport toekomst. En de jeugd hebben we al een beetje laten schieten met dat poolbiljarten. Een beetje knallen met die ballen, een pilsje erbij, dat past meer in de huidige mentaliteit van de jeugd. Biljarten is een zeer serieuze en verfijnde sport, een coördinatie-sport. Maar er zijn natuurlijk een heleboel mensen die dat hartstikke fijn vinden, net zo goed als er schakers en dammers zijn waarvan je kunt zeggen: past dat wel bij de jeugd?

Over dammen gesproken: Ad aan zet in de damsimultaan van Sander Spaans (13 jr.) bij het 30-jarig jubileum in 2001 in het toenmalig Wijkcentrum: De Klokketoren” Nijmegen

Ik denk dat het bijvoorbeeld belangrijk is om studenten te benaderen om te kijken of ze eventueel een biljartvereniging willen oprichten en bij Moira willen biljarten. En je zult mogelijkwerwijs scholen moeten benaderen om te vragen of Moira niet een keer tijdens de sporturen een biljartclinic zou kunnen geven. Wellicht dat er dan leerlingen enthousiast raken. Dat geldt ook voor meiden. Ik denk dat er veel te weinig meisjes biljarten. Die zou je ook kunnen raken.

*Ad, ik weet dat jij nog steeds meerdaagse **festivals** bezoekt. Wat is je favoriete festival?*

Dat is duidelijk: Best Kept Secret, toevallig in Hilvarenbeek! Die hebben het beste programma en ze hebben het leukste terrein en ook nog eens een geweldig publiek. Daar komen heel veel Belgen, die mag ik vaak veel meer dan die Hollanders die met acht of negen man daar alleen maar komen feesten en niks om muziek geven en zitten te lullen onder de concerten waardoor je afgeleid wordt. Die Belgen hebben dat minder.

*Jij doet dat nog steeds op jouw leeftijd. Wat is toch **je geheim**? En slaap je nog wel eens in een **tentje**?*

In Tilburg / Hilvarenbeek slaap ik altijd in een tentje, tussen de jongeren. En dat vind ik heel leuk. Vóór het slapen gaan midden in de nacht word ik ook wel vaak uitgenodigd. Dan kom ik bij de tent om een uur of een, twee 's nachts en dan wordt er geroepen: kom er lekker bij zitten, ouwe! Je bent een ouwe lul natuurlijk, maar dat vinden ze altijd wel interessant dan. En muziek, daar kan ik zo gelukkig van worden. Dat is meteen ook mijn geheim waarom ik dat nog steeds doe, dan maakt leeftijd niks meer uit. En ik voel me ook nog fit genoeg, ik sport nog 3 à 4 keer per week, doe elke dag mijn oefeningen anderhalf uur lang. En als ik pijn in mijn rug krijg tijdens zo'n festival, dan vind ik altijd wel een oplossing. Ik ga dan tegen een boom aan zitten of iets dergelijks.

Dus op 77-jarige leeftijd slaap jij nog altijd in een tentje?

Ja, maar dat is ook geen kunst. Ja, je slaapt natuurlijk bijna niet, want het is de hele nacht herrie. Daar wordt gevreeën, muziek opgezet. Om de haverklap ben je wakker en sta je op, ga je naar zo'n winkeltje in de buurt, koop je een heerlijk ontbijt en dan ga ik op het strand zitten en lekker zitten eten. En kijk ik naar mensen,

want

behalve dat de muziek leuk is, zijn ook de mensen leuk en als het heel mooi weer is zijn ze nog leuker.

*Ad, je bent het schoolvoorbeeld van een **workaholic**. Hoe denk je het ooit te klaren zonder die stress die daar nu eenmaal bij hoort en hoe ga je proberen langzamerhand daarvan los te komen?*

Ik denk dat ik daar nooit van loskom. Wel van functies en wel van organisaties, maar ik zal het druk bezig zijn altijd opzoeken. Dan heb ik thuis mezelf weer een aantal opdrachten gegeven die ik moet gaan doen. Ik ga niet stilzitten, dat kan ik niet. Maar ik lees wel iets meer dan ik gedaan heb, doe ook veel aan cultuur. Dus ik heb wel ontspanning, hoor. Daar ontbreekt het niet aan!

Dus je ziet niet tegen dat moment op...

Nee, als ik niets meer kan doen, ben ik bijna dood. Lichamelijk en geestelijk ben ik dan afgetakeld. Dan kan ik ook geen zin meer geven aan mijn leven en als ik dat niet meer kan, dan mag ik ook wel doodgaan.

Jubileum bij Waalzicht bij het 40-jarig bestaan in 2011. Het was goed toeven bij Roeven...

Ad, tot slot wil ik je enkele dilemma's voorleggen. Welke van de twee opties kies je en waarom?

- Rivendell of Nieuwe Lerarenopleiding
Rivendell. Vanwege de leerlingen.
- Bier of wijn?
Vroeger bier, nu is het wijn.
- Cruyff of Maradona?
Cruyff. Cruyff was altijd tot aan zijn dood toe een persoon die ontzag inboezemde en dat doet Maradona helemaal niet meer. Qua voetbal is Maradona beter. Dus Maradona de beste voetballer, maar in zijn geheel is het Cruyff.
- Moeders stampot of met stokjes sushi eten?
Stampot. Ik hou niet echt van Japans eten.
- Messi of Ronaldo?
Messi. Ik hou niet van het aanstellerige van Ronaldo.
- Schaatsen of voetbal?
Voetballen betekent meer voor mij dan schaatsen, maar als het gaat om actief bedrijven dan kies ik voor schaatsen.
- De Panne of de Transsiberië-Express?
De Transsiberië-Express als het staat voor het verkennen van wat exotische landen. De Panne heb ik niet zo veel mee, maar ik ga er wel heen omdat Noëlle er veel mee heeft. En het is je tweede huis geworden natuurlijk. Maar ik hou meer van afwisseling.
- Willem II of Orion?
Orion omdat ik daar zoveel tijd in mijn leven aan besteed heb en iedereen ken. Dus Orion is familie van me. Als ik daar kom dan voelt dat eigenlijk als mijn familie. En Willem II is het verleden, daar ging ik met onze pa altijd heen en het bepaalt nog steeds mijn humeur op zondagavond, maar weet je, sinds daar zoveel geld in zit in die clubs en het regionale karakter veel minder is geworden, is ook een beetje mijn beleving verdwenen.

Op de vraag van de interviewer of er iets niet ter sprake is gekomen wat hij graag had willen bespreken antwoordt hij ontkennend. Nadat ik Ad uitgebreid bedankt heb voor zijn medewerking aan dit interview wordt er nog een tijdje nagepraat en vertrekt Ad op zijn stalen ros richting huis.

Frans Lauret

Linke Loetje is zijn tijd vooruit: Geen handen schudden!!!

Biljarten “uit de kunst”

Ronny O'Sullivan © Gerard Brans

*Twee schilderijen van Elzo Dibbets
Tentoongesteld bij Café De Kaketoe*

Welke Clubkampioen verslaat Corona in 2020?

Totaal overzicht van de Clubkampioenen Moira 1972-2019					
jaar	Naam	jaar	Naam	jaar	Naam
1972	Toon Peters	1988	Hans Beck	2004	Harry Reinink (2)
1973	Wim Benda	1989	John Buil	2005	André Meijer (8)
1974	Ton Zaat	1990	Jan van Lieshout	2006	Winfried Smolders
1975	Wil Span	1991	Harrie Heslinga	2007	André Meijer (9)
1976	Hans Reuvers	1992	John Christ	2008	Sven Nabuurs (2)
1977	Onbekend	1993	John Christ (2)	2009	André Meijer (10)
1978	Piet Nillissen	1994	André Meijer (4)	2010	Jan Damen
1979	Frans lauret	1995	Harry Reinink	2011	Gerard Brans
1980	André Meijer	1996	John Buil (2)	2012	Jan Damen (2)
1981	André Meijer (2)	1997	Elzo Dibbets	2013	Harry Reinink (3)
1982	Jan Schaepkens	1998	André Meijer (5)	2014	Hans Spaans
1983	Bet Samson	1999	Elzo Dibbets (2)	2015	Gerard Samson
1984	Bert Buil	2000	André Meijer (6)	2016	John Buil (3)
1985	Ad Frik	2001	André Meijer (7)	2017	Sven Nabuurs (3)
1986	Bert Buil (2)	2002	Lyon Megens	2018	André Meijer (11)
1987	André Meijer (3)	2003	Sven Nabuurs	2019	Henk Vos

Seizoen van uitersten, door Gerard Hutting

Het afgelopen biljartseizoen was er een van uitersten. Niks nieuws; dat gold voor iedereen. Heb, tot half maart, lekker gespeeld met mijn Moira 10-team (nu Moira 8). De C3 bevalt mij goed: ontspannen en vrijwel altijd een gemoedelijke sfeer. Geen gestress, wel proberen zo goed mogelijk te spelen, geconcentreerd, je tegenstander respecteren, grapje tussendoor. Of je nou goed of slecht speelt, je leven hangt er niet van af hè! Ons team deed het best goed in de competitie. Wat (biljart)plezier betreft stonden we zeker bovenaan, qua score stonden we vierde. Klaar om toe te slaan. We hadden ons helemaal voorbereid op een eindsprint toen Corona roet in het eten gooide.

En ineens was het dus afgelopen met de pret. Van 3-4 keer per week lekker ballen naar nul. Competitie plat, alle horeca op slot, geen clinics meer. Effe lekker biljarten, al jaren de normaalste zaak van de wereld, kon ineens niet meer. Nergens. En een perspectief leek ver weg! Op internet gekeken naar kleine tafelbiljarts, maar dat was allemaal niks. Overigens was biljarten ineens volstrekt onbelangrijk. De IC's die bijna vol lagen, mensen die in doodsnood verkeerden. Amper contact kunnen hebben met familie, vrienden. Een zeer beklemmende periode. Gelukkig konden we wel naar YouTube-biljartfilmpjes kijken. Hoe eenvoudig ziet verzamelen of een serie americaine er dan uit! Best 'n keer leuk om naar te kijken, jaloersmakend eenvoudig om te zien, maar je wil toch zelf de wei in! Nog een geluk: we mochten in dit fantastische land wel blijven fietsen van Rutte & Co. Nog nooit zoveel kilometers gemaakt als dit jaar ... Verder was het wachten, eindeloos wachten tot we weer onze keu uit de kast konden halen. Eindelijk, stapje voor stapje kwam er licht aan de biljarthorizon. Wel overal anderhalve meter afstand bewaren, geen handen schudden en als je in een horeca/biljartgelegenheid kwam was zitten verplicht. Is best lastig biljarten...

Drie jaar ben ik nu lid van Moira en heb al die tijd in Waalzicht gespeeld. Een prachtige locatie. Gezellige bar, prima biljarttafels. Het liefst zou ik daar tot in lengte der jaren zijn blijven spelen. De eerste twee jaar was Hans uitbater, Coen vanaf medio 2019. Wat mij betreft heeft Coen ervoor gezorgd dat wij een seizoen lang onze thuiswedstrijden in de voortreffelijke ambiance van Waalzicht konden blijven spelen. Wat een dapper en gewaagd initiatief van hem: 's morgens lesgeven, 's middags en 's avonds een café runnen. Ga er maar aan staan! Bij binnenkomst begroette Coen je altijd op een persoonlijke wijze. Zo'n hartelijke verwelkoming ga ik in de Massinkhal ongetwijfeld missen. En al vrij snel wist hij precies wat ik wilde drinken; elke etappe had hij opgeslagen in zijn brein. Toen corona over haar hoogtepunt (beter gezegd: dieptepunt) heen was konden we alweer bij Coen terecht. Hij zeurde nooit over sluitingstijden. Om elf uur nog een portie bitterballen? Geen probleem. Pas tegen twaalfen opperde onze gastheer voorzichtig, maar toch resoluut, dat 'de tent' zo ongeveer op slot ging. Ik ben Coen uiterst dankbaar dat hij mij, en velen met mij, zoveel mooie uurtjes in Waalzicht geboden heeft.

Door uiteenlopende omstandigheden en redenen besloot Moira uit te wijken naar de Jan Massink Hal. Binnen enkele maanden werd de bovenzaal omgetoverd tot een bijzonder goed geoutilleerde biljart-gelegenheid. Een knappe prestatie van het bestuur, met de blik gericht op de toekomst, en van degenen die zich hebben beziggehouden met de inrichting en organisatie. Zullen we in de JMH ook weer de gezelligheid van Waalzicht ervaren? Het zal er anders zijn. Voor een professionele ambiance is al gezorgd. De gezelligheid en sfeer zullen we samen moeten maken. Moira is een sterke vereniging, die al bijna vijftig (50!) jaar bestaat, met veel enthousiaste leden. Dat gaat ons zeker lukken!

Gerard Hutting, 10-9-2020

Afscheid van Waalzicht – Hans Roeven

In haar bijna 50-jarig bestaan speelde onze vereniging in café Samson (1971-1992), café La Zambomba en sinds 2011 in café Waalzicht. Met beide uitbaters van Waalzicht kijken we terug op hun 'Moira-tijd'. Te beginnen met Hans Roeven (52).

Vertel eens iets over de historie van Waalzicht?

“In 1983 kocht mijn vader (Cor, GH) het pand. Het was vóór die tijd ook al een café; Jan de Vaan en Han Hakvoort waren toen de uitbaters. Als je een café hebt probeer je natuurlijk zoveel mogelijk te doen om klanten te trekken. Daarom zette pa er destijds biljarttafels neer, er kwam een bridgeclub in en een Kozakkenkoor. We hadden best een goed verenigingsleven in ons café. Aanvankelijk runde hij het café samen met m'n moeder. Maar doordat zij ziek werd stond pa er alleen voor. Toen zei ik dat ik wel wilde proberen om mee te draaien en in 1991 ben ik het met pa samen gaan doen. Ik vond het wel leuk en ben er blijven hangen. Tien jaar later werd pa 65 en ging hij met pensioen en ben ik Waalzicht zelfstandig gaan doen, samen met mijn vrouw.”

Gerard Samson en Cor Roeven

Hans Roeven tapt een pils, heerlijk en helder...

Hoe is Moira in Waalzicht terecht gekomen?

“Er kwam steeds meer belangstelling voor het biljarten en daarom ben ik daarop verder gaan borduren. Toen kreeg ik van iemand een tip dat Carla van Zambomba ermee zou stoppen, waarna ik verder ben gaan informeren. Zo kwam ik in contact met Harry Rullmann. Die belde mij namelijk met de vraag of ik interesse had in nog een vereniging, Moira dus. Ja, dat had ik wel. Vervolgens zijn Harrie Reinink, Sven Nabuurs en ik dacht ook Harry Rullmann komen kijken naar de locatie en zijn we overeengekomen dat we konden beginnen. Dat moet zo'n 8-9 jaar geleden zijn geweest.”

Hoe kijk je terug op de 'Moira-periode'?

“Ik was er echt wel trots op dat zo'n mooie vereniging bij mij kwam spelen en het was hartstikke leuk om te doen. Niet dat het er uitbundig aan toe ging of zo. Nee, want biljarten is een serieuze sport. De competitiewedstrijden waren mooi, de PK's, de lessen, individuele biljarters die kwamen oefenen; ik was er echt blij mee. Aanvankelijk had ik drie café-biljarts; in het seizoen 2016/17 zijn er twee grote matchtafels bijgeplaatst. Vijf jaar geleden zijn mijn vrouw en ik gescheiden en toen stond ik er alleen voor. Dat was best moeilijk, weet je. Je hebt de biljarters en vele andere zaken, waar je druk mee bent.”

Biljartte je zelf ook vaak?

“Voorheen kon ik ook zelf wel eens een keertje biljarten, maar na de scheiding zat dat er amper nog in. Als je allerlei zaken alléén moet organiseren is het moeilijk tijd vrij te maken om te biljarten. En als je dacht dat het wel even kon, stond er altijd wel iemand aan de bar voor een kopje koffie of wat dan ook. Ja, je weet het zelf ook wel, Gerard. Als jij ging fietsen kwam je ook regelmatig bij mij langs. En je kon binnenkomen om te trainen, of wat dan ook. Ook 's morgens was ik vaak al open. Maar in je eentje kun je die kar niet trekken en dan doe je de zaak over. Je hebt het aan Coen ook gemerkt: alléén is zoiets niet te doen. 's Morgens lesgeven op school, waardoor hij 's middags later open ging. Ik snap de vereniging wel dat ze gekozen heeft voor meer zekerheid en besloten heeft ergens anders te gaan spelen. Ik hoop dat de jongens het daar (in de Jan Massinkhal, GH) ook naar de zin hebben en dat ze het redden. Ik heb op de foto's gezien dat ze er mooie biljartjes hebben staan en dat het er goed uitziet.”

Hans in Waalzicht outfit, net even Anders...

Wim riep: “Hans mag ik een hapje en een drankje”

Wanneer begon je te denken iets anders te gaan doen?

“Twee jaar terug was ik op vakantie en toen zei iemand tegen mij: is dat niks voor jou om bij de NS te gaan werken? Tja, in de horeca werkte ik altijd van ’s morgens vroeg tot ’s avonds laat. Ik werd dat jaar vijftig en ik dacht dat als ik nog eens tien jaar zo door zou gaan, ik alleen maar binnen zou zijn, in het café. Het is wel leuk, maar het is niet alles. Het is niet het hele leven. Ik ben toen gaan informeren, heb in 7-8 maanden tijd de BOA-opleiding gedaan en ook de zogeheten treinvaardigheden, de treinkennis zeg maar. Ik ben daarvoor geslaagd en aangenomen bij de NS.

Sinds vorig jaar run ik dus geen café meer, maar ben ik dus conducteur, BOA-opgeleid. HC zelfs, ofwel hoofdconducteur (lacht). Het bevalt hartstikke goed. Je hebt meer vrije tijd. Ik ben onlangs opa geworden van twee kleinzons. Chez is van mijn zoon Stijn en Sem is van mijn dochter Lieke en ik heb nu veel meer tijd om daar naartoe te gaan. Dat zou in mijn cafétijd niet gekund hebben. Dat zijn allemaal voordelen die ik nu heb. En van de andere kant is het natuurlijk jammer dat we nu alles kwijt zijn, wat Waalzicht betreft. Het is nu eenmaal zo gelopen, helaas. Tja, het is niet anders. Maar ik zal zeker eens gaan kijken hoe het in de Massinkhal is.”

Hoe gaat het nu verder met Waalzicht?

“Pa is nu bezig met andere mensen, die Waalzicht willen huren. Er zijn mensen bij die iets met eten willen gaan doen, met tapa’s en er zijn er ook die er een grand café van willen maken. Die willen het biljarten én het koor aanhouden. Mocht dat gebeuren en de biljartvereniging Waalzicht blijft er ook, dan ga ik wel weer spelen. Driebanden. En lukt dat niet, dan ga ik wel eens voorzichtig een keertje kijken bij Moira. Ik biljart momenteel niet, ik ben nu veel aan het klussen thuis.”

“Je moet in het artikel zeker zetten, dat ik Moira echt fantastisch vond, een leuke tijd heb gehad en dat ik het heel erg jammer vind dat ik al die mensen waar je een band mee had niet meer zie”, benadrukt Hans nog eens voordat we afscheid nemen.

Tekst: Gerard Hutting 10-9-2020

“Trots dat ik het geprobeerd heb.”

Coen van der Zouwen verraste in 2019 velen met zijn mededeling dat hij Hans Roeven zou gaan opvolgen als uitbater van Café Waalzicht. Wat brengt een wiskundeleraar ertoe deze grote stap te zetten? Vanwaar die betrokkenheid bij de biljartsport?

Hoe het begon

“Jaren geleden heb ik in Leerdam gewoond”, begint Coen (60) zijn verhaal. “Daar verhuisde ik heen toen ik ’n jaar of 35 was. Ik werkte op een school daar. Ik woonde op een kamer tegenover een café, het Vennetje. Als je in je eentje op een kamer zit is het toch fijn als je soms even naar het café kunt. In dat café stond een biljart. Daar heb ik in een paar jaar de beginselen van het biljarten geleerd. Dat was echt leuk om te doen. Er waren, zoals in elk café, mannen die graag uit willen leggen hoe je moet biljarten. Er was een Molukse man, Alex, een hele mooie technicus. En alcoholist; daarom was ie er ook altijd. Hij kon prachtig voordoen hoe dingen moesten. Daar heb ik veel van geleerd en toen ik er een jaar of vijf later wegging kon ik 2 of 3 gemiddeld spelen. Toen ik in Nijmegen kwam wonen, had je hier vlakbij café Bij Basje. Daar stond ook weer een biljart. Zodoende zag ik kans opnieuw veel te trainen en ik vroeg na ’n tijdje of ik met een team mee kon spelen. Dat kon, in de C3. Tijdens dat jaar kwam ik Gerard Samson tegen in de Kaketoe. Hij wilde wel een partijtje tegen me doen en maakte me vreselijk in. Hij zei: als je echt serieus wilt spelen moet je naar Moira komen.

Dat heb ik gedaan, in 2015 dacht ik, en daarna raakte ik er echt helemaal aan verslaafd. Ik heb zóveel uren getraind, niet normaal. En toen ging het dus heel snel. In het eerste seizoen ging ik van 80 in één keer naar 160. Dat kwam omdat ik de serie steeds beter beheerste. Die had ik geleerd van Jos Bongers, van wie ik les had. Daarna ging ik naar 250 en toen kon ik kiezen om grote hoek te gaan spelen. Dat heb ik een seizoen gedaan. Daarna ben ik overgegaan naar kader spelen, echt een heel leuk spel.”

Een thuiswedstrijd bij Waalzicht: Nat. Voorwedstrijden kader 38/2 - 3^e klas, november 2018

De grote stap

“Steeds meer raakte ik betrokken bij de vereniging en vrijwel dagelijks was ik in Waalzicht aan het trainen. Daardoor had ik veel contact met Hans. Op een gegeven moment dacht ik: misschien kan ik wel iets voor het bestuur betekenen, vooral in de communicatie naar Hans toe. Dat heb ik een seizoen (18/19, GH) gedaan. Aan Hans merkte ik dat hij steeds meer weerstand kreeg bij in het café staan. Gaandeweg, het zal begin 2019 geweest zijn, opperde hij voor het eerst dat hij mogelijk wat anders ging doen. Ik dacht: dat betekent dat Moira dan weer een andere locatie moet zoeken. Dat herhaalde zich een aantal keren. Bij zo ongeveer de vierde keer dat Hans zei dat ze geen nieuwe uitbater konden vinden, zei ik tegen hem: ik ga het zelf wel doen. Toen ik dat eenmaal hardop gezegd had verbond ik me er uiteraard aan en ben ik het gaan doen.

4 Mei 2019. Tijdens een speciaal toernooi neemt Hans Roeven afscheid en gaat Coen beginnen

Het was geen droom, de beslissing was gewoon een impuls. Ik voelde een soort ongemak en compassie met Hans. En dacht: wat sneu voor hem, hij zat er echt mee. In mijn leven paste de beslissing wel, want ik was gestopt met sporten (ik had een liesblessure bij het voetballen opgelopen), dus ik had in feite alleen maar biljarten als serieuze hobby. Ik moest de horecapapieren halen en dat soort dingen en ik moest op school (VMBO Montessori in Groesbeek, GH) regelen dat ik onbetaald verlof nam. In mijn hoofd dacht ik: dan ga ik 's ochtends lesgeven op school en 's middags en 's avonds naar de kroeg. En zo heb ik een fantas-tische bijbaan. Misschien een beetje romantisch gedacht, maar uiteindelijk zou dat best gekund hebben.”

“Er was al een klein beetje tango in Waalzicht en dat nam ik over. En op een gegeven moment kwamen er ook mensen die daar salsa wilden organiseren. Ze wilden ook wel danslessen doordeeweeks, maar alle avonden waren bezet door de biljarters. Maar biljarten levert per vierkante meter niet zo veel op en alleen daarmee zou ik het zeker niet gaan redden. Daarom ben ik het gesprek met Moira aangegaan. Tijdens die bijeenkomst, dat was begin april, vertelde André over de vergevorderde plannen met de Jan Massinkhal. Dat overviel mij. Weliswaar was daar ooit wel eens over gesproken toen ik nog in het bestuur zat, maar het is daarna nooit meer ter sprake gekomen. Ik vind het jammer dat het bestuur mij niet meegenomen heeft in het proces. Heb er absoluut begrip

voor dat het bestuur de kans om in de Massinkhal te spelen aangegrepen heeft. Als ik van perspectief wissel en in de schoenen van het bestuur ga staan, begrijp ik het goed. En persoonlijk vind ik het nu superleuk dat Moira daar nu zit. Ik ben het er alleen niet mee eens dat er soms feiten werden omgekeerd en dat ik dan als zondebok werd opgevoerd.”

Corona

“Intussen kregen we ook te maken met het coronavirus, dat mij uiteindelijk de das heeft omgedaan. De horeca moest dicht, dus de inkomsten van het biljarten vielen weg. Door de noodverordening mocht er bovendien ook niet meer gedanst worden. Je houdt het zo lang mogelijk vol omdat je denkt dat het misschien beter wordt. En dat je dan misschien wel gaat stoppen op school. Maar dan moest de kroeg veel rendabeler worden dan wat ie was. En dat kostte wel flink wat uren, maar van hard werken gaat niemand dood, was mijn gedachte. Maar 's ochtends op school werken en 's middags en 's avonds in de kroeg staan zonder dat het iets oplevert, dat is niet vol te houden. Ik zag geen leven voor me dat ik van 's morgens tien tot 's avonds laat in de kroeg zou werken.

Ook Coen is creatief in corona-tijd: Take away...

Terras is kleurrijk aangekleed

Want er waren teveel momenten dat ik naar buiten zat te staren, dat er niemand was. Ik wilde het heel graag náást elkaar blijven doen. De school kon ik ook niet zomaar opzeggen. Dat wilde ik ook

niet, want ik vind dat werk veel te leuk om te doen. Tegelijk breidde café De Zon aan de overkant haar terras flink uit en liep het daar steeds beter. Toen was het wel klaar. Ik besloot de financiële consequenties te nemen, ermee te stoppen en terug te gaan naar school. De zakelijke contracten heb ik afgekocht. Cor Roeven, de eigenaar van het pand, heeft constructief meegedacht; hij heeft me niet het vel over de oren gehaald.”

Terugblik

“Terugkijkend realiseer ik me dat ik er beter over na had moeten denken toen ik begon. Ik heb bijvoorbeeld contracten overgenomen die ik niet goed genoeg gelezen had en die ik nu moet afkopen, omdat ik toen niet voldoende onderhandeld heb. De naïviteit van het starten krijg je nu vaak ingepeperd. Zo van: je bent er met je volle verstand aan begonnen, dan moet je er ook de volle verantwoordelijkheid voor nemen. Klopt, dat heb ik ook gedaan. Ik heb er een hoop van geleerd en ik ben ongelooflijk veel mensen tegengekomen. Goede gesprekken voeren, daar hield ik van, daar deed ik het voor. Ik hoefde maar één goed gesprek op een dag te hebben en dan was het eigenlijk alweer goed. Graag zou ik dan ook een coachcafé gehad willen hebben. Een coachingsbureau in de vorm van een café, iets dergelijks. Tja, als je het daarmee zou kunnen redden... Op school ben ik beeldcoach, ik help docenten te professionaliseren door beelden van ze te maken. Als je dat zou kunnen organiseren in een kroeg, als je een concept zou kunnen verzinnen dat je mensen op een volstrekt vrijwillige basis zou kunnen coachen, dat zou ik echt geweldig vinden. En sommige van mijn klanten voelden dat 'n beetje aan.

Soms leidden mijn gesprekken tot irritaties bij de biljartverenigingen. Ondanks dat ik dacht dat ze wel gewoon door konden spelen was mijn servicegerichtheid naar beide verenigingen niet optimaal. Mensen verwachtten dat je de hele tijd hun drankje kwam brengen, daar had ik een soort ambivalente houding bij. Ik dacht: je kunt het ook komen halen. Veel biljarters gingen er echter vanuit dat het een soort restaurant is en dat je niet weg kunt bij het biljart. Dat kunnen ze wel, maar dat is de cultuur. Dus als ik aan het praten was, voelden sommige biljarters zich tekort gedaan omdat ze niet meteen gezien en bediend werden. En nou moeten ze het in de Massinkhal helemaal zelf doen....

De laatste zondag in Waalzicht, toen ik alle kelderrestanten ging opruimen, kwamen er mensen van het biljarten, van het dansen, vaste klanten. Supergezellig. Dan ga je toch beseffen wat die kroeg betekend heeft voor een aantal mensen. En da's leuk, daarvoor doe je het. Veel mensen die echt wel teleurgesteld waren dat de kroeg stopte.”

“Ik ben er echt trots op dat ik het geprobeerd heb. Het voornaamste dat ik op dit moment voel is opluchting. Opluchting omdat ik het afgerond heb en alles netjes heb afgehandeld. Niets van spijt of zo. Het is zoals het is. Het is voor mij een zeer verrijkende ervaring geweest. Ik heb de papieren gehaald, ik heb geleerd hoe je een zaak moet runnen. Ik ben beter gaan snappen als mensen zeggen wat het betekent ondernemer te zijn. Iedereen had altijd een mening hoe ik het zou moeten doen, hoewel ze de feiten helemaal niet kenden. Daar moest ik mij in het begin wel tegen wapenen, ik moest zorgen dat ik er emotioneel tegen bestand was. We hebben in Nederland niet alleen 17 miljoen bondscoaches en coronadeskundigen, maar ook 17 miljoen mensen die weten hoe je een café moet runnen. Nu de perikelen betreffende Waalzicht achter de rug zijn, pak ik het biljarten in de Jan Massinkhal weer net zo makkelijk op. Het is zo leuk om te doen! En school, daar werk ik ook weer met veel plezier.”

Tekst: Gerard Hutting 10-9-2020

We wensen Waalzicht alle goeds voor de toekomst

Ontmoeting met een toprenner

Al eerder heeft er een verhaal in ons clubblad gestaan over een ontmoeting tussen een clublid en een oud topwielrenner. Dat was een ontmoeting tussen Gerard Hutting en Jan Janssen, Nederlands eerste tourwinnaar in 1968, daar kan ik niet tegen op, of ik moet Joop Zoetemelk tegen gekomen zijn. Helaas, maar ik kan wel zeggen dat deze renner zeker bij de 20 beste Nederlandse renners ooit gerekend kan worden in mijn optiek.

Op 25 juli 2005 heb ik stomtoevallig Erik Breukink ontmoet, en dat was ook nog eens in Euro Disneyland Parijs. Ik was daar een paar dagen met mijn gezin, de kinderen waren toen 10 en bijna 7, een mooie leeftijd om naar Disney te gaan. Voor mij, het grootste kind van 44 was het ook tijd om er weer naar toe te gaan, ik ben fan. We genoten allemaal van ons verblijf op het park inclusief twee overnachtingen in een western hotel en het was ook nog geweldig mooi weer. Het was dag 2, we hadden net wat gegeten en ik stelde voor om een winkeltje binnen te lopen om een mooi Disney beeldje te kopen. Met gepaste tegenzin van de rest (al dat wandelen ging ook bij de kinderen z'n tol eisen), maar ik ben blij dat we er toch voor gingen. We vonden een mooi winkeltje met mooie spullen. Mijn vrouw zei: "Ga jij maar in die vitrinekast kijken met duurdere exemplaren, dan ga ik even ergens anders snuffelen." zo geschiede.

Op een gegeven moment hoorde ik haar, "O mijn excuus" zeggen, en ik keek haar kant op. Wat bleek, ze was half gestruikeld over een paar uitgestoken benen van iemand die wat aan de kant op de grond zat. Ik ernaartoe en herkende meteen Erik Breukink. Op een grappende manier zei ik tegen Erik: "Wat een eer voor mijn vrouw om over jouw voeten te struikelen en jou op deze bijzondere manier te ontmoeten." We begonnen een gesprek waar hij alle tijd voor nam. Breukink was ook met zijn jonge gezin in Parijs gebleven na afloop van de Tour de France en bezocht die dag Disney. In die tijd was hij ploegleider van de Nederlandse formatie van de Rabobank. Na nog even gezellig doorgekleetst te hebben, over vooral de afgelopen Tour moest deze bijzondere ontmoeting natuurlijk vereeuwigd worden met een foto. En zo geschiede, we gaven elkaar de hand en ik kocht daarna nog een mooi beeld. Wat een leuke relaxte gast, die Erik Breukink en ik kijk nog steeds met veel genoegen terug naar deze bijzondere ontmoeting.

Palmares Erik Breukink:

- Nederlands kampioen op de weg **1993**
- 2^e in de ronde van Italië **1988**
- 2 etappezeges in de ronde van Italië
- 3^e in de tour de France van 1990
- 4 etappezeges in de tour
- Laatste Nederlandse geletruidrager, in de tour (**1989**) tot vorig jaar.
- 1 etappezege in de ronde van Spanje
- Nederlands kampioen tijdrijden in **1995** en **1997**
- En tal van andere wedstrijden.

Harry Reinink

Een Griek uit verre landen

Zie hem staan in vol ornaat
Een Griek uit verre landen
Die zoals Van Veen het zong
Biljart over drie banden

De tegenstander mist
En slaat zich voor zijn kop
Hij krijgt zijn carambole
En kan zijn geluk niet op

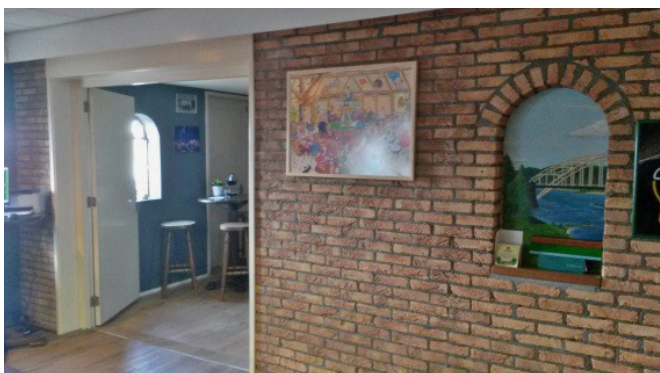
De keu los in de hand
Wachtend op zijn kans
De blik vol concentratie
Voldoende krijt op de pomerans

Dat dit een jubileum is
Het maakt hem geen verschil
Scoren scoren scoren
Dat is alles wat hij wil

3 maart 2002 - Nikos Machlas maakt tegen RKC het 5000ste Ajax-doelpunt in het betaalde voetbal
Opgemerkt en ingezonden door Harry Reinink

HERHAALDE OPROEP – VERMIST – HERHAALDE OPROEP – VERMIST – HERHAALDE OPROEP

*Wie weet waar mijn schilderij is gebleven? Sinds 2016 in bruikleen bij Café Waalzicht.
Bij het opruimen van de spullen bij Waalzicht nog niet teruggevonden. Aan de muur is toen
op die plek het sponsorbord opgehangen. Wie weet daar nog iets meer van? (Hans Spaans)*

Biljartgeschiedenis van Nijmegen in de 19e eeuw

Op de website Noviomagus.nl staat een overzicht van de Biljartgeschiedenis van Nijmegen in de 19e eeuw bijeengebracht door Sjaak Rutten. Ik kende hem als collega van de Radboud Universiteit en natuurlijk uit het biljartcircuit. In 2014 is hij vrij plotseling na een kort ziekbed overleden. Hij was een markant lid van de biljart-vereniging Caramba bij Café de Kaketoe. Voor de verhuizing naar La Zambomba deed Moira jarenlang mee met het Kaketoetoernooi waar ook Sjaak altijd van de partij was.

Ik wist dat hij een groot verzamelaar van biljartspullen was en had in de Piqué een eigen rubriek: Keuriosa

In 2016 stond er een artikel in De Gelderlander dat Marian Rutten de biljartverzameling van Sjaak aan het Biljard-museum Weingartner in Wenen heeft geschonken. Als Corona het toelaat, dan is een stedentrip naar Wenen van harte aanbevolen. Helemaal in stijl van Sjaak die de stedentrips altijd zorgvuldig voorbereidde.

Hierna volgt het artikel uit De Gelderlander, “biljartcollectie” Hans Spaans

Verzameling van Sjaak naar biljartmuseum in Wenen

Sjaak Rutten verzamelde een leven lang bijzondere biljartspullen. Zo bijzonder dat een museum in Wenen ze twee jaar na zijn dood ophaalt.

Bram van Zundert
Nijmegen

Nog één fraai ingelijst kunstwerk hangt als laatste stille getuige op de overloop. En in de kamer waar jarenlang de biljartverzameling van Sjaak Rutten was uitgesteld, is op de verkleurde muren nog te zien waar de posters jaren hebben gehangen.

Verder zijn vrijwel alle objecten van de in 2014 overleden Nijmegenaar in het huis aan de Van Peltlaan opgehaald door de conservator van Billardmuseum Weingartner in Wenen. Het Oostenrijkse privémuseum is dolblij met de bijzondere collectie van Sjaak.

Zijn vrouw Marian (61) staat bedrukt maar kaarsrecht in de lege kamer. Nog geen twee jaar geleden overleed Sjaak, zelf een begenadigd biljarter, na een onverwacht kort ziekbed. „Het is niet makkelijk om alle spullen die Sjaak door de jaren heen zo zorgvuldig heeft verzameld, weg te geven”, vertelt ze. „Het is moeilijk er afstand van te doen, het heeft hier toch allemaal 25 jaar gehangen en gestaan. Na mijn dood zou het

sowieso naar Wenen gaan, maar met een beetje geluk word ik 85. Dan heeft al die jaren er niemand plezier van. Dan is het beter dat mensen er op een andere plek van kunnen genieten.”

Volgens de Weense museumconservator Dieter Haase is de verzameling van Sjaak uniek. Onder meer met een aantal bijzondere biljartboeken van 1884 en van net na 1900 is Haase heel blij. Ook is er een groot aantal fraaie foto's, platen, klokken, speldjes, telborden en kaarten die een mooi tijdsbeeld schetsen, aldus de Duitse conservator.

„Op vakantie struinden we altijd de winkels af op zoek naar alles over biljarten”, zegt Marian. „Sjaak bereidde de stedentrips altijd geweldig goed voor. Hij was iedere keer de gids. Alles wat hij dan vond over biljarten, wilde hij hebben. Ook al waren het boeken in het Japans of Koreaans; als er plaatjes van biljarten in stonden, moest Sjaak het kopen. Als hij in

een boek fouten tegenkwam, ging hij die met pen zitten verbeteren.”

Er klinkt trots in haar stem. Marian zal altijd fier zijn op haar Sjaak. „Hij heeft al een ge-

Billardmuseum Weingartner: Walhalla voor de biljartfanaat

Billardmuseum Weingartner werd in 1992 in Wenen gevestigd door Heinrich Weingartner (1939), meer-voudig Oostenrijks kampioen in het carambolebiljart. Het museum bevat onder meer ruim 800 boeken over de biljartsport, de oudste stammend uit 1654. Ook staan er tien antieke bil-

jarttafels uit de achttiende, negentiende en vroege twintigste eeuw en een groot aantal antieke keus en ballen. Het gaat om duizenden museumstukken, zegt de Duitse conservator Dieter Haase. „Een heel bijzonder object is een set van zestien biljartballen met een speciaal motief

uit de tijd van componist Wolfgang Amadeus Mozart. We weten dat hij zelf ook met zulke ballen heeft gespeeld.” Ook zijn er meer dan 80.000 foto's en duizenden tijdschriften, kunstwerken en posters (na aanmelding) te bezichtigen. Aanmelden via billard@weingartner.co.at.

denkplaatje gekregen in het museum in Oostenrijk. Binnenkort ga ik ernaartoe om te zien hoe ze zijn verzameling hebben tentoongesteld.”

Sjaak Rutten werd geboren boven het biljart van het café van zijn ouders. Aan het biljart leerde hij zijn vrouw Marian kennen en een leven lang speelde hij het spel met liefde voor de sport. Ook in Wenen leeft hij nu voort.

► Conservator Dieter Haase: „Biljartklokken dienden als controles en boekhouding van de wedstrijden in cafés en koffiehuizen. De Duitse klok toont de tijd die nog beschikbaar was, alvorens opnieuw moest worden betaald. Zo werd dat vooral gehanteerd tussen 1930 en 1960, maar ook nog daarna.”

► „Billard Trucs” was in de jaren twintig het eerste boek in Nederland over de details van het 'kunststooten'. Interessant is de gelijkenis in de houding van de spelers op de omslag, met reclamebeelden uit de mode van die tijd. Ze roken een pijp, wat exclusiviteit moet uitstralen.”

► Conservator Dieter Haase: „In het bijzonder zijn we blij met vier Engels biljartboeken uit de negentiende en vroege twintigste eeuw, waarmee we de inventaris van het museum voltooien. Het dicht voor ons belangrijke hiaten. De boeken zijn optisch relatief 'eenvoudig', maar bevatten belangrijke opmerkingen over het spel en biljartontwikkeling in het Verenigd Koninkrijk.”

► Dieter Haase (links) is de conservator van het Weense biljartmuseum. Hij is in zijn nopjes met de verzameling die Marian Rutten heeft geschonken aan het museum. Foto's: GEMMA - BRUNO BOUW

Seizoen 2020-2021 gaat voorzichtig op 1,5 meter van start

De eerste wedstrijd Driebanden Moira 1 B2-klasse groep B was uit bij Waalzicht (niet meer in Lent maar bij de 3Sprong, Koninginnelaan). We waren aan elkaar gewaagd: 6-5 kleine nederlaag.

Maar dan... vrijdag 2 oktober weer een persconferentie:
De kroegen moeten vanaf zaterdag om 22.00 uur sluiten!!!

*Bandstoten bij de Kaketoe, Trudy en Richard zien de bui al hangen, Kees en Marjan zijn er getuige van.
Een paar dagen later blijkt dit voorlopig weer de laatste wedstrijd, t/m 25 oktober competitie stilgelegd.*

Terugblik Moira-jaren Waalzicht 2011-2020 - begint met feest 40-jarig bestaan

2011 Namens Hans en Hanneke zijn we van harte welkom bij Café Waalzicht

2012 Nieuwjaarsborrel met Oud-Hollandse Spelen...

2012 Kaderteam 1e in poule

2012 De Onderlinge voor de eerste keer georganiseerd bij Waalzicht

2012 Jan Damen Clubkampioen

2013 De Onderlinge, alles wordt tot in de puntjes verzorgd...

2013 Harry Reinink Clubkampioen

Waalzicht...

2014 Onderlinge Hans Spaans Clubkampioen

2015 Het bandstootteam van Moira

Moira 3 Libre C1

2015 Algemene Vergadering bij Waalzicht

Gerard Samson Clubkampioen

2016 Sven Nederlands Kampioen

Gewestelijke Finale C1

2016 Onderlinge - Ad Frik en Jan Schaepkens doen mee

Het scorebord hoe zat het ook al weer... Even Doeleman bellen...

John Buil Clubkampioen 2016

2017 Weer dat scorebord...Hallo met Doeleman! En andere onderhoudswerkzaamheden..

2017 De Onderlinge - Nieuwe Opzet (met kikkertjes) door Fam. Verhoeven

Sven Clubkampioen

2017 Algemene Leden Vergadering – André verkozen tot Ere-Voorzitter

2018 De Onderlinge

Andre Clubkampioen (11e keer)

2018 Heerlijk Buffet van John Christ en zijn team

2018 Buffet gaat verder...

John Christ en het team in het zonnetje gezet

2018 Ned. Kampioenen: Eddy en Peter Verhoeven en Sven Nabuurs en nieuw Clubtenue

2019 Nieuwjaarsborrel

Kanjertrofee voor Joke

2019 De Onderlinge

Kees Vos Clubkampioen

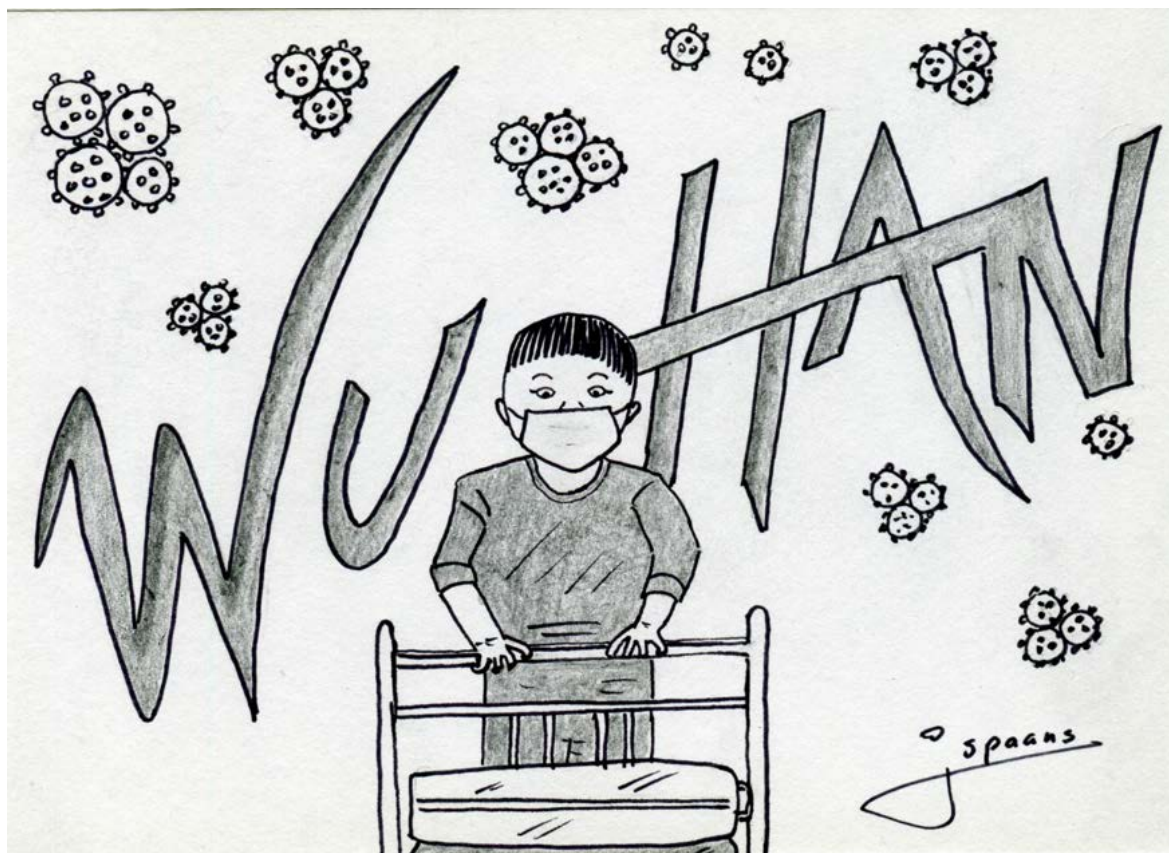
“Gefeliciteerd Kees”, en de handen werden geschud, of niet?

2020 Nieuwjaarsbijeenkomst Prins Carnaval (Gert-Jan Knipping) komt heel wat lintjes uitreiken...

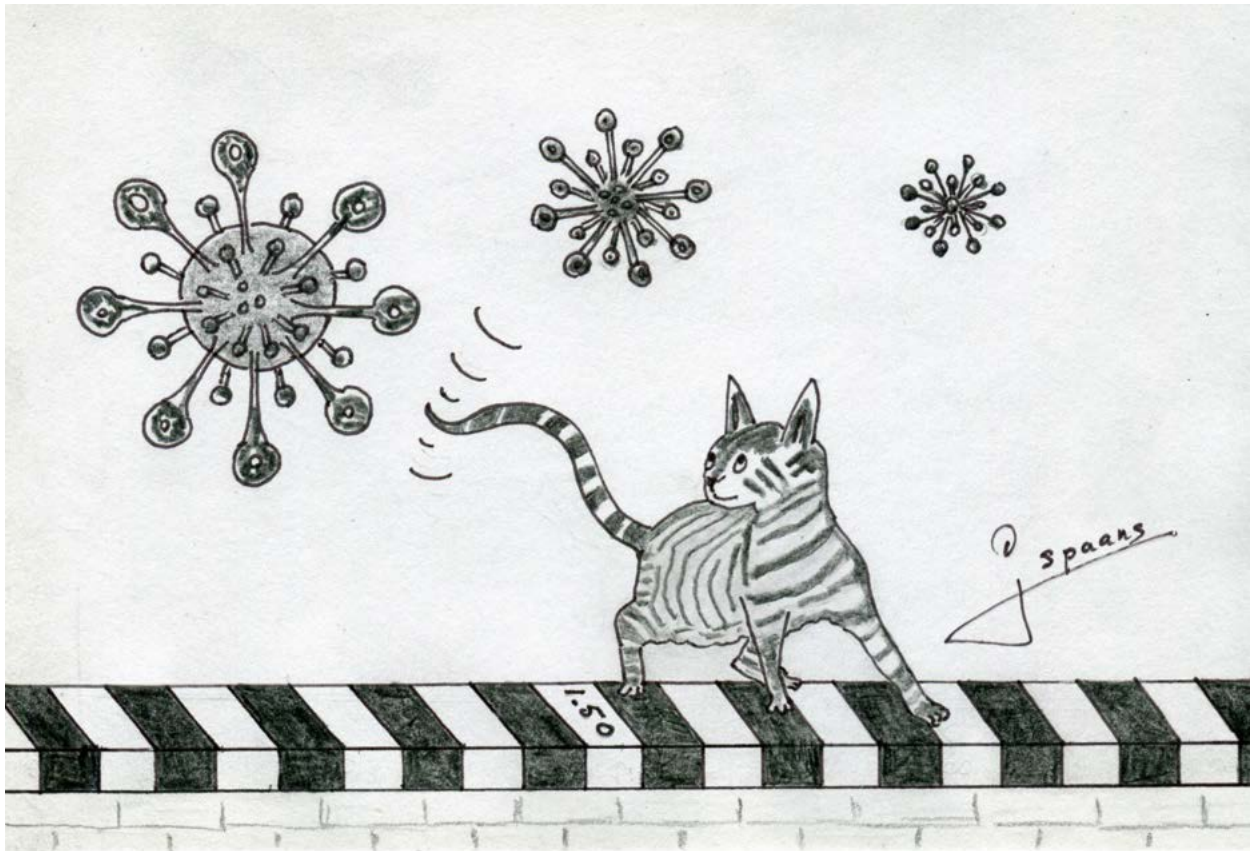

De Competitie was in volle gang, nog een paar weken te gaan. Toen kwam het Corona-virus uit Wuhan overwaaien, te land, ter zee en door de lucht. Op 15 maart het bericht: De Cafés moeten dicht.....

Voor Lentse Lucht maakte ik 3 cartoons met het thema Corona (Hans Spaans)

Cartoon Lentse Lucht maart 2020

Cartoon Lentse Lucht mei 2020

Cartoon Lentse Lucht juli 2020

Een redelijk alternatief voor biljarters: buiten spelen

Op 1,5 meter lekker rustig biljarten in de buitenlucht

